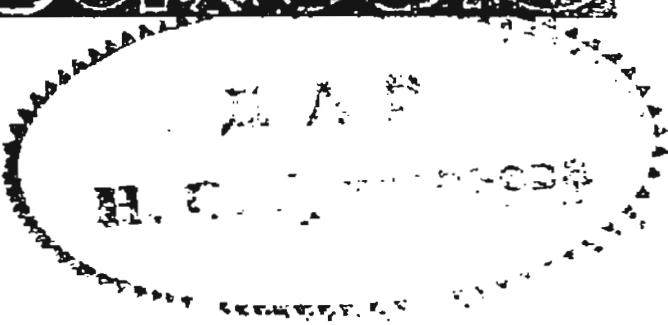

Н. С. ТАРАБУКИН

ЖИЗНЬ

ТАРТЫВЬЮН

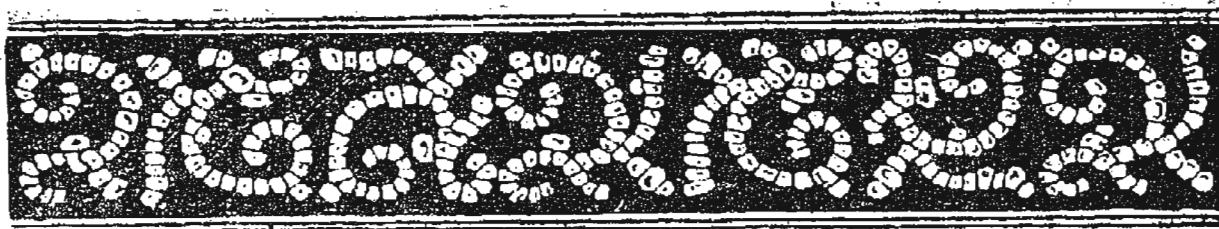

САХА СИРИНЭБИ КИНИГЭ ИЗДАТЕЛЬСТВО
Якутскай—1960

Г. М. Васильев тылбаастара
уонна аан тыла.

В. Д. Лебедев жомуйан онгоуута,
хос бынаарылара усина редакцията.

Е. М. Шапошников ойуулара.

КҮН ҮРЫАҢЫТА

Эвен поэта Николай Саввич Тарабукин аата литература да киәңгик биллән кәрәхсәнә илик. Ол гынан баран, кинини бу советской үйәбә санга суруктаммыт хотугу биир саамай кыра омук — эвең норуотун литературатын тәрүттәебит суруйааччы быңытынан өрүү билинән ахталлар. Соботох ол да иһин ити кыракый норуот биллибәт-кәстүбәт сәмәй суруйааччытын аатыгар уонна айымны-ларыгар бәйэтә биир туспа кәрәхсәбил хайаан да баар буолуох тустаах. Ол буолан баран поэт, биллән турар, бәйэтин төрөөбүт тылынан киәңгик тарбанар киәң аабааччыга тиййэр кыаңа суюх. Эвен тылынан аабааччы олус абыйах. Арай атын омук тылынан, тылбаас эрә көмөтүнән кини киәңгик тарбанан, киәң аабааччытын булуон сөптөөх. Оччою эрә кини дынгнәэх миәстәтә уонна сүол-тата литература да бигзетик кәстүөх этә. Нуучча тылынан тахсыбыт урукку абыйах тылбаастар уус-урган өттүнән улахан итәбәстәэх буоланнар аабааччыны астыннаар, биһирэтәр күүстэрэ суюх. Иннээ гынан бәчәеккә арыт Н. Тарабукины хайы-үйә «умнуллан эрәр» суруйааччынан эмиә да ахтан аһараплар.

Ол эрәэри поэт дыылбата — кини айымныларын сүолтатынан уонна үйәтинән быңаарыллар. Элбәх өттүнән кәрә бәлиәтик кәстөр эвен поэтын айымнылара хәнан даңаны умнуллан сүппәт истори-ческай уонна литературнай сүолталаахтар. Ол туһунан этиэх ин-ниңе, поэт олобун уонна үләтин сорох чахчыларын кытта аабааччыны билсүннинәрәр наадалаах.

Николай Саввич Тарабукин 1910 сүллаахха күһүөрү, атырдъях ыйын сабана, төрөөбүтә. Төрөөбүт сирә — хоту Муома оройуона

Энэлээх нэһилийгэ. Төрөөгүйтгээрэ кеһе сүлдъар олохтоох дъаданы булчут эвеннэр. Кини бэйэтин төрөөбүт-үескээбит олбуй ис быннытын майгытын «Обо эрдэхтээбим» дээн автобиографической сэһенигэр адьас тыннаах кыраасканан ойуулаан көрдөрөр. Манна. кини бэрт кыра эрдэүүнэ абата елөн, ийэтин кытта тулайах хаалан кытаанах ыар кыһалданы, элбэх эрэйн көрөн иитиллибнитин сэһэргийр. Тыннаах эрэ буолар иһин охсунаар бу тыйыс дылдлаах олох аацаачыга бэрт элбэйн этэр. Ити буолар эвен норуота үйэ-саас тухары өнүйбэтэх, үөтэлээбэтэх балыргы аас-туор, хараага олбю. Сэһэн бүтэр тиһэбэр: «Исполком уола» дээн лоскуйга Н. Тарабукин, Советской былаас булан, интернат көмөтүнэн, оскуолаа ўөрэнэн санга сырдык кнэг суолга үктээмнитэ көстөр.

Н. С. Тарабукин онтон ыла элбэх сыл ўөрэнэн, кэлин 1937 сүллааха Ленинградтаабы Хотугу норуоттар институттарын бүтэрбите. Ленинградка ўөрэнэ сүлдьбыгыт дыилара кини олбор саамай кэрэ кэм. Бу кэмнэ кини билингэ-көрүүтэ кэнгээбитэ, өйө-санаата сипилтэ. Кинэг обществений иштэриэстээмнитэ. Төрөөбүт тылынан буквары уонна онтон да атын оскуолаа ўөрэнэр кинигэлэри онгорсубута. Литературний айар үлээ ѿн-маңгай кинрбитэ. Оччолорго кини утуу-субуу үс кинигэни бэчээттэллите: ўөһэ ахтыллыбыт сэһени уонна «Тайба ырыалара», «Кыһыл көмүс кыыс кетүүтэ» дээн хоһоон хомуурунныуктарын.

Үөрэйн бүтэрээт, Н. С. Тарабукин төрөөбүт Хоту дойдтуугар төннүбүтэ. Манна бастаан Усть-Яна оройуонугар Силээннээх нэһилийгэр икки сыл устата учууталлаабыта. Ол кэнниттэн олохтоох оройуонугар Муомаа эргиллибнтэ. Бу кэмнэ, Аба дойду улуу сэриитэ сабаланан, дойду олбор ырахан дыиллар-куннэр кэлбиттерэ. Тарабукин ол сүлларга уопсастыба олбор активней кыттыны ылбыта, араас культурний уонна ханаайстыбаннай үлэлэргэ сүлдьбыта. Түүлээхситинэн эмиэ үлэлээбитэ. Ол гынаан баран, кини ханнык да үлээ ѿн-маңгай кылаабынай дъарыгынан төрөөбүт норуотун тылын-өнүн, фольклорун ўөрэтий буолар этэ. Ону тэгнинэн кини туох баар сыртын, өйүн-санаатын бүтүнүү, литературний айар үлэбэ — саамай таптыыр идэтигэр уурбула.

Суруйаачы быннытынан Н. С. Тарабукин кэлин сүлларга улам үүнэн-ситэн испитэ көстөр. Элбэх санга суруйуулары айбытын уонна сабалаабытын таһынан, поэт ёссө урут бэчээттэллите ырыаларын-хоһоонирорун туой хат-хат көрөн уларытан ого, туура. Онон сорох айымнылара хас да тус-туспа варианнаардаах буолбуттар. Кини санын түстэр эрэ хоһоонисрун хайдах баҕарар уларытан таһаарар кыахтаа ѿн-маңгай көстөр. Ол гынаан баран, хата онтукатын үксүгэр ситэрбэkkэ хаалларар эбит. Ситэрэн-хоторон үлэлииргэ, ис-дынгэр, киниэхэ үсүлүүбүйн да суоба. Поэт бэйэтин айым-

ныларын ханна да бэчээттээр кыаџа көстүбэтэбэ. Сэрий саџала-нарын кытта кини Ленинграды кытта сибээһэ буказын быстыбыта. Оттон Якутскойга оччотообуга эвен тылынан кинигэ таһаарар кыах суоба. Саха суройааччыларын кытта поэт ыраахтан олорон суройса уонна бэйэтин тылынан суройбут айымныларын ыыта сатаабыта да, онтон туюх да практический түмүк тахсыбатаџа. Онон литературний сибээһэ быстан, соботобун дойду үнугар ойдон хаалбыт, ханнык да бэчээттэнэр усулубуйата суюх буолбут эвен поэта бэрт уустук, күчүмэбэй балаһынъаџа киирбите. Кини айар үлэнэн төһө да дъарыктаммытын иһин, бу үлэтэ киниэхэ туюх да туһата, хоруя суюх хайдах эрэ тус бэйэ дъялалатын курдук буолан хаалбыта. Ол да буоллар кини суройар идэтин бырахпатаџа. Суройбакка сатаан ингэн-батан сылдъар кыаџа да суоба. Ол буолан баран, бэйэтин төреөбүт истэр тылынан абыйах нэһилиэнньэлэх сиргэ, чычдах кэриэтэ, бэйэтэ бэйэтигэр кэрэ ырыцаһыт буолбута. Арай бииргэ сылдъар чугас доботторугар, табаарыстарыгар суройбут ырыаларын-хоһооннорун хам-түм көрдөттүүрэ эбэтэр ааџан дуу, ыллаан дуу иһитиннэрэрэ. Сэрий сылларыгар поэт «Гитлергэ абаты-йы», «12 ый» энгин диэн актуальний темаларга хас да хоһоону суройбут. Ону таһынан сэрий бүлпүтүн кэннэ 1949 сыллаабы биир чаанынай суругуттан көрдөххө «Улуу нуучча норуотун кыайытын туһунан суройан бүтэрэн эрэбин» диэн бэлиэтээбитэ эмиэ баар. Ол гынан баран, ити суройуута кини хаалбыт кумаабыларыгар көстүбэт.

Киэнгник тарџанар, биллэр-көстөр кыаџа суюх буолан, Тарабукин литературний үлэтэ бэйэтин бириэмэтигэр сите кыайан сыналам-матаџа. Ол эрээри суройааччыны ыкса билэр чугас доботторо, кини айар үлэтин толору сыналыыр, өйдүүр эбиттэр. Ол туһунан 1949 сыллаахха от ыйын 12 күнүнээби Никулин суруга чуолкайдык туоһулуур. Бу кыра үөрэхтээх эвен киһитэ поэкка суройбут чаанынай суругар букурдук диэбит: «Эн бутүн норуот культуратын иһин үлэлииргин олус ис сүрэхтэн үөрэбин»... Ити судургу, дынг ис сүрэхтэн тахсар истин тыллар бэрт элбээби этэллэр.

Кырдьык, төреөбүт норуотун культуратыгар туюх эмэ кылааты онгорон уопсай кэрэхсэбилгэ таһаарар баџа — эвен бастакы поэтын бутүн олоҕун сыала этэ. Бу сыалга кини бэйэтин сэмэй, чуумпу олоҕун бүтүннүү анаабыта. Кини ханаң дааҕаны биллэ-көстө сатаабат, ис дууhatын таһыгар илдъэ сылдьыбат кини этэ. Бэйэтэ санаатын кытта үксүн айылџа ортолтугар, төреөбүт-үөскээбит үгэ-һинэн соботобун сылдъарын таптыыра. Арай кыра оболору, бийтэр кырдъабастары кытта арыт күнүктээн ыаһаахтаџар идэлээх этэ диэн кэпсииллэр. Ол курдук сылдъан, бэрт мөлтөх доруобуйалаах, атын үлэни-хамнаҕы сочко кыайбат-хоппот буолбут, бэйэтин

иннин, олоңун-дъаңын да ааньна көрүммэт, наһаа сэмэй, симиттигэс поэт тиһэх сылларыгар үгүс күчүмэбэйдэри, ыаarahан түбэлтэлэри көрсүбүтэ... Унугар тиййэн, Н. С. Тарабукин 1950 сүллааха ахсынны ый 14 күнүгэр сурэбин ыарытынан соһумардык өлбүтэ. Поэт литературной наследствота, сурийбут кумааңылара толору көстөн, қыайан хомуллубакка хаалбыттара. Быстах-остох кумааңылара Тыл, литература уонна история институтун руко-писнай фонугар тиксибиттэрэ. Ол эрэ кумааңылар поэт айар үлэтийн тиһэх кэммин туоңулууллар.

* * *

Н. С. Тарабукин поэт быһытынан бэйэтэ сөбөтөүн кимтэн да туспа литературной миэстэлээх. Кини дылбата — эвен норуотун санга культуратын дылбата. Кини тыла-өһө, ойуултуур қырааската, образтыыр системата — барыта эвен народнай поэзиятын кытга биир төрүттээх. Оттон поэзиятын ис хонооно кини төрөөбүт Хотугу дойдутун олоңун кытта араарыллыбат ыкса ситимнээх. Кырдык даңаны, бэйэтэ этэрин курдук, кини ырыата-хонооно бүтүннүү

Тонг дойду буоруттан
Туллубат тууралаах,
Хоту дойду кунуңуттан
Хонгубат силистээх,
Тайба, таас быыңыттан
Тардынар тымырдаах...

Ити дынг чахчы! Эвен норуотун бастакы поэта, Н. С. Тарабукин, үйэлэр тухары тонгон, иңийэн турбут хотугу киэнг тайба биир мангнайы ырыаңыта — Санга үйэ күнүн көрсө ыллаабыт мангнайы ырыа чычааңа. Кини советской үйэбэ Хотугу үнүк қыраай биир саамай хаалыннан олохтоох қыра норуотун литературын төрүттээн, уус-уран тылын поэзия үрдүк кэрдинигэр көтөбөн, маны ким да мэлдьэспэт культурной исторической чахчы онордо. Ол, биллэн туар, кэрэхсэбилэ — бэрт киэнг, суолтата — улахан.

Ону таңынан, Н. С. Тарабукин, эвен поэта буоларын быһытынан, ессө биир туспа ойуччу туруоруллар литературной-исторической суолталлаах. Кини поэзията бүтүннүү хайдах эрэ улуу Пушкин өлбөт үйэлээх «Памятнigar» эплиэттээһин курдук, или кэрэ кэскиллээх кэриэс тыл тиллиитин курдук майгыннанан сайдыбыт эбит. Биллэрин курдук, А. С. Пушкин ол «Памятник» диэн хононугар норуоттар добордоңууларын знамятын аан бастаан үрдүктүк өрө көтөхлүтэ. Кини оччотообуга «дыникэй» аатырбыт тонус

тыллаах кэнэбэхин-кэнэбэс үөрэхтээх омуктар кэkkэлэригэр хайаан да киирсиежэ дээн эрэлийн эппитэ:

«Мин ааппынан туолуу бүтүн уллуу Русь ийтэ,
Миигин ааттыа манна тух баар омук,
Славян бардам сиэнэ, фиин, билигни дъинкэй
Тонгус, степь иччитэ калмык».

(А. С. Пушкин).

Итиниэхэ бынччы эппиэт курдук аиаан, Н. С. Тарабукин «Пушкин кэриэхэ» дээн хоноонун суруйбута көстөр. Эвен поэта бу хоноонугар «ырыа ыраахтаабыта Пушкин» эвениэр курдук кыра омуктары дынг «ыраас сурэбчинэн» ахтыбытын, кинилэр кэнэбэски кэскиллэрин туунан сырдык ыратын эппитин үтүө кэриэс бынытынан съаналыыр. Бу кэриэс бары норуоттары көнгүл суолугар, үөрэх сырдыгар биир бырааттыы буолан түмсэргэ ыңырар диинг идеятын, Н. С. Тарабукин «туух баар тыннаах бары мустар» ыраас сүүругэр холуйар. Бу сүүругү «кун сирин хаан да уолбат тымырынан» ааттыыр. Ол гэннэ поэт бэйэтин төрөөбүт норуотун—эвен тыллаабы барытын «ыраахтан-ыраахха» бу улуу кэриэни батынгарга ыңырар.

Эвен поэта улуу Пушкинтан, ханык да дынгнээх поэзия олоюу, айылбаны уонна киини таптыыртан үөскуүр төрүт сокуонун ёйдөөбүтэ көстөр. Ол курдук, кини поэзия (искусства уолсайынан) дыон дууhatын биир онгорорун, бары омук дыонун сурэбин холбуур суолатын этэр. Оннук «Күн сырдыгын таптаан» дээн ааттаммыт кини биир бастынг, программнай хоноонун ис ёйдөбүлэ. Хоноонго манык этиллэр:

«Дьэ дикти! Поэт сылдъар тыатыгар
Күн даааны уотун сырдыга
Ордук дъэрэлийэ тупсан тыгар,—
Оннук бэрт өртөн ёс-тыл кырдыга.
Мин да Пушкин курдук өрүүйдүм,
Ол иһин поэт буоллабым диибин:
Мин да нууччалы туойуохпун көбүйдүм,
Ол иһин бары омук хаана биир диибин»...

Манна көстөр тиһэх строкалар, ыраабынан да буоллар, А. С. Пушкин «Языковка» дээн биллэр хоноонун санатыах курдук ёйдөбулү көбүтэллэр. Онно Пушкин бэйэтин үйэтинээби поэты, Языковы, «биир хаан, биир дууна быраатынан» ааттаан турал, букурдук сурыйбуттаах!

«Былыр былыштытан поэттар
Бырааттыы биир союзтаахтар,
Биир үнэр тангаралаахтар,
Биир төлөннүүрөр уоттаахтар»...

Эвен поэта Пушкин тематыгар хас да төгүл төхтүүрүйэн эргиллибите түбэхиэхчэ буолбатах. Биллэн тураг, Н. С. Тарабукин хоноонун уус-уран уратыларыгар, ис эгэлгэлэригээр Пушкин чопчу сабыдыала баар дин ким да этиэ суоба. Ол да буоллар, эвен поэтын бэйэтэ туспа эвенини уратылаах хонооноругар хайа эрэ өттүнэн улуу Пушкин поэзиятын аламай күнүн сырдыга сандаарыччы тыган аас-пыта чую көстөргө дылы. Тарабукин поэзията ол курдук ис-иһиттэн олохxo үөрөр, айылбаны уонна киини таптыыр үрдүк өрүкүйүүлээх, тырымнаас ыраас, сырдык тыыннаах.

Н. С. Тарабукин — советский үйэбэ Хотугу дойду биир кэрэхсэ биллээх, бэлиэ поэта. Кини уус-уран өттүнэн элбэх уратылаах, элбэх солуннук, туспатык көстөр өрүттээх. Ол кини талааныттан эрэ буолбатах, кылаабынайа, эвен фольклоруттан уонна тылын уус-уран уратыларыттан төрүттэнэн тахсар. Тарабукин хоңуйар, образтыыр систематын саамай эргийэр киинэ — *Күн обраһа*. «Күнүнэн» кини тух баар үчүгэйи, кэрэни, олох үөрүүтүн, сайдытын—бутүнүү дүүхүнүүр. Биллэрин курдук, күн обраһа ханнык баџарар норуот поэзиятыгар, литературатыгар киэнгник туттуллар. Ол эрээри эвеннэр курдук хотугу курдаанын нөнгүө өттүгээр олорор омуктарга күн обраһа туспа ураты киэнг суолталанара биллэн тураг. Икки-үс ый устата күнэ суюх им балай уонна тымныы полярной түүннэргэ чүн-кук тордохxo хааттаран олорор дьон сурэбэр-быарыгар күн ахтылбана диригник ингэн, элбэх эгэлгэлэнэн үөскуөхтээх. Онтон төрүттээн Хотугу норуоттар күнү адьас тангара оностон үнгэр-сүктэр буолтара. Полярной түүн кэнниттэн күн көстүүтэ кинилэргэ үчүгэй кэм кэлэн иһэрий бэлиэтинр. Оттоң күн уота итийнитэ—саамай дъоллоох, кэрэ кэмнэ тийинингэ тэнгнэнэр. Ити кэм үөрүүтүн Н. С. Тарабукин «Обо эрдэхтээбим» дин сэһэнин сорох лоскуйдарыгар («Саас кэлийтэ», «Күөх чэлгиэн саас» диннэргэ) дынг тыыннаах кыраасканан хартынаалыыр. Поэт айымныларыгар, уопсайынан ыллахха, күн ангардас айылба көстүүтэ эрэ буолбатах. Эппит курдук, ити бэрт киэн, бэрт элбэх өйдөбуллээх бэлиэ—символический образ. Арый поэт сурэбэ «күннэ көбүйэр», кини суола күн «сардангатынан ыйыллар», мунаахсыйдаына — «күн этиэн буолаарай?» дин ыйытар, күн уота «тордохxo тобулу инэр», «тонгмуттары ириэрэр», «өлүөбү да тириэрэр»... Ити образтар бары сирэй өйдөбуллэрин таһынан, сыйыннара, сибээстэрэ, улаџа өттүлэрэ үгүс. Ардыгар «Күн обраһын» поэт бэйэтин төрөөбүт Хоту дойдтуугар сана олох, санга үйэ

сарсыардатын, эбэтэр сарданалаах сааскы кэмин дүүчүннээн этэрэ көстөр. Онон, сороюор киниэхэ, Күн — хоту дойдуга сырдык олову абалбыт Улуу Октябрь күнэ буолан өйдөбулэ диригээн, кэнгээн тахсар. Ол курдук поэт «Ленин сокуона күүстээх» диэн биир кылаабынай айымнытыгар гуох баар тыыннаацы, олову, үүнэри-үескүүру — барытын ая туарар күүстээх күн сырдыгын бэрт табыгастаахтык, диинг ис хоноонноохтук уус-уран холооңунгын туңанарын көрөбүт, Итиинэ хоноон хас биирдии строфатын ахсын хатылаан этиллэр:

Күн сырдыгар тэнгнээх
Ленин сокуона күүстээх —

диэн поэтический формула марксизм-ленинизм сокуоннарын айылба уонна история барыны кыайар мүччүрүйбэт — объективный сокуоннарыгар тэнгнээн, дынг философский далааыннаах киэн түмүгү онгорого көмөлөһөр. Онон хоноон идейнай күүрээнэ, итэбэтэр күүхэ холобура суюх улаатар.

Н. С. Тарабукин метафорический образтааыны, атынык эттэххэ, тыл сыйыанын кэнгэтэн, кубулдьутан, улаацаан этиини элбэхтик туттуута эвен народнай поэзиятын үгэхин кытта ыкса ситимнээх эбит. Эвеннини народнай ырыаца саныыр санааны тыл атын суолтатынан ханалытан этэр үгэс киэнгник сайдыбыт. Холобур, ырыаца «сыыдам хайынтар» (Холторук мэрэнтэ) диэн хоюун булчут киини хохуйан этэллэр. Оттон хардарыта туойсууга, өскө «буур таба» (гилдых) туунан этиллэр буоллааына, ол аата сиппилт эр-киини туойуллара сэрэйиллиэх тустаах, бийтэр босхо сылдьар «субан таба» (дэлмийэ) туойуллар буоллааына, ол уол обото биллэр, оттон «тыны таба» (ньамичан) ахтыллар, туойуллар буоллун да, ол дъахтар эбэтэр кыыс обю диэн өйдөнүллүөх тустаах. Холобур, маннык туойуурыя баар:

Көлүллүбэтэх көнгүл сылдьар табаны,
Көрөммүн, олус да ымсыырдым.
Манчылык табам быатынан
Маамыктаан ыламмын.
Ыңгырым унга үүтүгэр
Ыксары тардан баайдарбыан.

Манна, дынгэр, таба туунан ылланар буолбатах. Ити курдук кыыс дуу, дъахтар дуу эдэр уолан киини таптал обуурунан сөрөөн ыксатыгар чугас илдээ сылдыыаын баарар санаатын этэр эбит.

Ити курдук тыл тустаах өйдөбулүнэн эрэ буолбакка, кини атын сыйыанынан, кэтэх суолтатынан саныыр санааны кубулдьутан об-

разтааын ханык баazaar поэзияда баар, элбэхтик туттуллар ныма буолар. Ол гынан баран, ити эвен норуотун бэрт былыргы төрүттээх фольклоругар уонна Н. С. Тарабукин «Күнү туойар» поэзиятыг гар олус характернайа харахха бырабыллар. Эвен поэзиятын ити дыкти бэлиэтин болбайон көрөр уонна таба сыйналыыр наадатыгар, хайдах эрэ былыргы индийской поэзия теориятын туңунан суурыйалларын манна ахтан ахаарга тобоостоох курдук. Былыргы Индия үөрэхтээхтэрэ поэзия теориятын туңунан үс суол үөрэбү (сокуону) олохтообуттар эбит.

1) *аланкара* диэн туңунан — хоноон тас форматын, тылын-өһүн араас киэргэллэрин, холобур, рифма, аллитерация, ол-бу ойуулуур нымалар тустарынан үөрэх;

2) *раса* туңунан—хоноонги бынччы ис санааны, араас эгэлгэ иэйинни, долгуйууну тыл сирэй суюлтатынан сатаан биэрэр туңунан үөрэх;

3) *дхвани* диэн — хоноонги бэйэтигэр тылынан бынччы этиллибээтэр даааны, тыл обраын хайа-эмэ ыраах сыйыланынан ой-дуоруунын кэриэтэ абааччы айар фантазиятыгар санга эбии өйү-санааны көбүтэр туңунан үөрэх.

Манна бастакы үөрэххэ олобурбут, ол аата тас киэргэли, форманы эрэ тутуңан суруллубут хоноон поэзия саамай алын, намынах кэргииңгэр киирсэр эбит. Оттон иккис үөрэххэ олобурагар, ис санааны абааччыга тиэрдэр гына суруллубут хоноон поэзия ортоку кэргииңгэр туарынан сыйналанар эбит. Тиңэбэр, үүс сокуоныга олобуран, тас формата үонна көстөр ис хонооно ситэри этиллибитин таңынан, абааччы фантазиятын соньотор, этиллибээтэх санаалары, сыйыланнары көбүтэр, угус киэнг өйдөбүллэхтик суруллубут хонооннор поэзия саамай үрдүк, үүс кэргииңгэр дынгнээх поэзияба киирэр эбиттэр. Онон дынгнээх поэзия, индийскэй поэтика сокуонунан, өйдөбулэ тылынан сирэй этиллибит ис-хоноонунан эрэ мунгурдаммакка, кини сыйыана киэгинэн, көбүтэр санаата элбэбинэн сыйналаных тустаах. Холобур, В. Белинскэй этэрин курдук, киниэхэ «туох эрэ таба туттарбат» («нечто неуловимое»), сittэрбэт кэрэ баар буолохтаах. Итини классической холобурунан биримиэрдээн өйдүөбү баярдааха, М. Ю. Лермонтов «Бэс» диэн биллэр хоноонун ылан көрүөххэ сөп. Бу хоноонги автор сөбогох уүммүт бэс, хотугу дойдуга чонкуяа кырыаан турал, собуруу итини сиргэ үүнэр кэрэ пальманы туңээн көрөүн туңунан кэпсиир. Итиниэхэ ойууламмыт хартыынаны сирэйинэн өйдүөтэххэ — айылба биир дыкти көстүүгүн эрэ курдук. Ол гынан баран, дынгэр, ити хоноон ис өйдөбулэ атын, тылынан этиллибитинээбэр быдан киэн. Ону абааччы бэйэтэ араас усулуобуйаларга араас өрүттээн өйдүөн сөп.

Н. С. Тарабукин даааны поэзията, омос көрдөххө төхө да судур-

гу курдук буоллар, этэргэ дылы, эмиэ «иһэ истээх». Кини да туттар тыла үксүгэр элбэх суйталаах, киэнг өйдөбуллээх. Киниэхэ образтыр систематыгар, үгэс быннынан, айылба көстүүлэрэ үгүс. Поэт айылбанды кытта биир тынынан тынаар, биир олобунан олорор курдук. Кини бэйэтин ис дуунатын айылба көстүүтүнэн, өнүнэн дьүүннээн этэр. Кинини айылба тылын тылбаасчыта диэххэ сөп. Ол буолар — кини эвеннин народнайа уонна уратыта.

Поэт дынгнээх тайба оботун, булчут эвен харабынан, кулгаабынан тулалыыр айылбатын кырабытык көрөр, сэргэхтик истэр. Төрөөбүт тайбата туюх баар тыастын-уустуун, өңүүн-дьүүнүүн киниэхэ ингэн сыйдарга дылы. Сир-дойду, от-мас, харамай — барыта киниэхэ киһитийэн, дууналанан көстөр. Кини санаатын этийтэ, эгэлгэ иэйнитэ үксүн онон тахсар. Ол курдук, холобур, кини бэйэтин иоруутун кыһалбатын, аас-туор олобун күүнгү хобдох дьүүнүнэн күлүктээн бэрт кэмчитик да буоллар сыйтытык этэн ааһыаца.

«Очуос таастар, — диир кини, — төбөлөрө кырыаан, аастыйбыт баттахтаах обонньоттор сэһэргэхэ мустубуттарын курдуктар.... Тииттэр, тирэх мастар эмиэ чонкуяа кырыарбыттар. Хайдах эрэ тонгмут, хоргуйбут курдуктар...»

Оттон саас кэлиитин дьүүннүүрүн ылан көрүн: хайдахтаах курдук көнүл, холку, дэлэгэй олобуй, үөрүүнүй? — «Муустар сыарбаа олорор курдук үрут-үөхэ сүксэн көһөн күүгүнүүллэр. Күнтэн күрүүллэр... Аламай күн ангардас үчүгэйи эрэ абалар. Сири-дойдууну көнүллүк, холкутук тыныннаар. Тииттэри, тирэхтэри үүнүннаар. Үрэхтэр уу тыаһынан, сүүрүк уонна долгун тылынан ыраастык, дьэнкэтик ыллышыллар. Күөллэрбит үөрүүлэрриттэн үүлара таһымыар диэри эппэйэллэр...»

Ити барыта тайба булчут омуктарын олобун кытта биир тыныннаахтык, сыйыаннаахтык өйдөнөр.

Эвен суруйааччыта улаханы даһаны арыт абыяах тылынан, художник биирдэ-икките тардар кэмчи сурааынын кэриэтэ уонна киһи үөйбэтэх өттүттэн ойтуулаан көрдөрөр. Кини автобиографический сэһэнигэр баий уонна дъаданы эвеннэр кылаассабай сыйыаннарын, угарсыыларын анаан суруйбатах курдук. Ол эрээри бу боппуруос биир кыра эпизодка аһара чаылхайдык бэриллэр. Сэһэн геройа, дъаданы уонна тулаайах оюо баий эвен оболорун кытта таба манаһар. Кини аһа суюх, хара уунан чэйдиир, оттон анараанылар сяалаах эти сии-сии хаадылыллар: «Эн табанг суюх, абанг суюх буолангын ити ууну эрэ иһэбин, оттон сыаны сиэтэргин минишигэхиттэн арааһа тута барыанг, өлүөнг этэ», —диэн. Итини кини киэхэ дьонугар кэпсиир, онуоха ийэтэ марылаачы ытыы түһэр, эһэтэ ханаң да уордайбатаын уордайар, абаламматаын абаланар.

Баай, дъаданы туунан итинтэн ордук сурыйар наадата суюх курдук. Оннук күустээх, долгтуулаах, оннук дириң өйдөбүллээх. Суруйааччы эвен ис олоңун ойуулуур кырааската эмиэ итинник кэмчи уонна сытыы. Булчут этэрбәһэ хааннаах кэллэбинэ, кэтэһэн, ааһан-туоран олорор кэргэйтэригэр улахан үөрүү. Ханик эмэ таба хараба, тобук сыата, мус, чоонку сиэнэр буоллабына, ол саамай үөрүүллээх үтүө киэнэ. Булчут эвен «элбэх эти хатардыбыт» диэн кэпсийр буоллабына, ол саамай байылыат олох. Итинник бэлиэлэр эвен норуотун урукку олоңун дыылбатын туунан үгүүү санаталлар, өйдөтөллөр. Биирдин да этии ис хонооно киэнг, элбэх.

Тарабукин бэйэтэ туспа хоноон маастара. Кини хонооно истэргэ олус музикальной, мелодичной. Тыла-өһө оюолуу судургу, истиң. Оноро сатаан, уустугурдан этии киниэхэ суюх. Ол гынан баан эвен тылын ойуулуур уратылара атын тылга кыайан бэриллибэтэ элбэх. Онон кини поэзиятын бары уратытын сүтэрбэkkэ туран, Тарабукин хоноонорун тэн күустээх гына тылбаастыыр бэрт ыаражан. Кинини кытта арай тылбаастыыр бэйэ тылын күүһүнэн эрэ хатынхаяхха сөл. Бу тылбаастары эвен поэзиятын, ол инигэр Тарабукин айымнытын үөрэппит В. Д. Лебедев подстрочниктарынан уонна тылынан сиһилии комментарийдарынан көмөлөһүннэрэн оногулунна. Поэт хоноонун хас тылын, обраһын, ритмикэтин, дорбоонун тустарынан сиһилии бынаарыны ылбакка, үчүгэйдик үөрэтэн өйдүөбэkkэ эрэ, кинини табан тылбаастахха сатаммат.

Бу кинигээ Н. С. Тарабукин үрут бэчээттэмmit айымныларыттан уонна бэчээkkэ хаан да тахса илик суройууларыттан сүүмэрдээн ылан, эвеннини оригиналтын тылбаастанна уонна киллэрилиннэ. Поэт литературнай наследствотын толору таһаары мантан антаж чинчийэр, текстологический үлэни кытта бииргэ оногуллуон сөл. Ону күүпэеккэ эрэ, биһиги эвен бастакы суруйааччыта Н. С. Тарабукин быйыл төрөөбүтэ 50 сылын туолар юбилейыгар анаан, кини талыллыбыт айымныларын саха аабааччыларыгар аан-маннай билсииннэрэр бабаттан бу кыракый кинигэни онгордубут.

Георгий Васильев.

ЛЕНИН СОКУОНА КҮҮСТЭЭХ

*Харангыны сырдык халбарытар,
Түүнү сарсыарда солбуйар,
Утуйбут унуктан сэргэхсийэр,
Олох устан дэбилийэр —*

*Күн сырдыгагар тэннээх
Ленин сокуона күүстээх!*

*Тымныны итии кыайар,
Кыбыны саас солбуйар,
Тонгмут ирэн чэмэлийэр,
Хагдарыйбыт хаттаан чэлгийэр —*

*Күн сырдыгагар тэннээх
Ленин сокуона күүстээх!*

*Дъайы утуө дъалбарытар,
Дъол сору-мууну солбуйар,
Мунчаарбыт үөрэн өрөгөйдүүр,
Өлбүт оннуугар сана үөскүүр —*

*Күн сырдыгагар тэннээх
Ленин сокуона күүстээх!*

*Аллаааны дабайар кыахтаах,
Кыра да улаатар аналлаах,
Мөлтөх күүнүрэн кэлээччи,
Эргэ сангардыллан иһээччи —*

*Күн сырдыгар тэнгнээх
Ленин сокуона күустээх!*

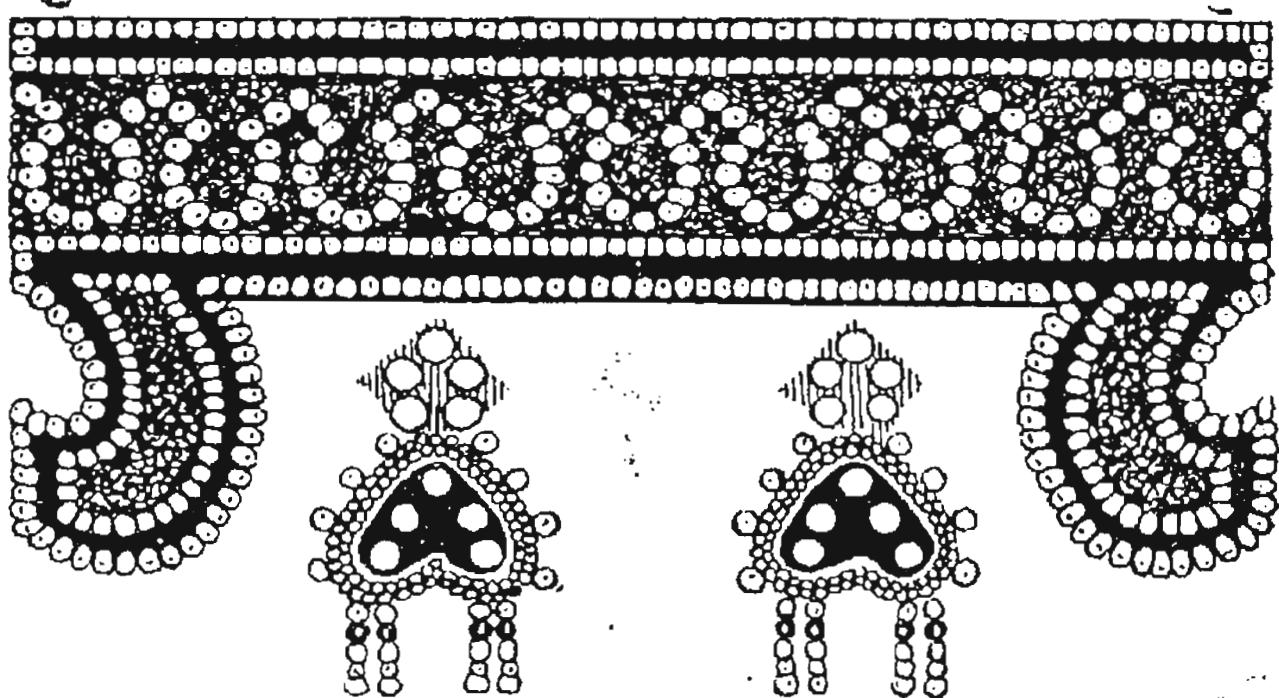
*Баайы дьаданы баһийар,
Баттаммыт барбаан тахсар,
Самныбыт саргыта сабырыйар,
Сана уйэ эргэни солбуйар..*

*Күн сырдыгар тэнгнээх
Ленин сокуона күустээх!*

ОБО ЭРДЭХТЭЭБИМ

(СЭҮЭН)

КЫРА ЭРДЭХПИНЭ

Күммүт табыста,
Көмүс уотун ыста, —
От-мас чэлгийэн,
Уһ, гунаа сир-Ийэм.

* * *

Иэбии биһик уйаланан,
Эмэх ىмас иччитэ буолан,
Ингэн-сүтэн сытаммын,
Икки сыл бигэнэммин,
Иринньэбүрэн иитиллибиппин,
Ийэкэбин эрэйдээбиппин...
Үөн курдук бэйэкэм
Өлбөт төлкөлөөх буоламмын,
Оботтоох мин эбиппин,
Ол ийин «эминньэх» дэппиппин...
Итии-сылаас сыламын
Ийэм хооннуугар билэммин,
Уу харабым аһыллыабыттан
Уот сырдыггар мичээрдээбиппин...
Тобукпар уйдарыхпьттан
Дьон иннигэр эккэлээбиппин...
Ообуй курдук бадьяралаан,
Оронтон куотар буолуохпугуттан
Обонньордоох эмээхсини ымуннур
Орой мэнник аатырбылпын.
Ол жэнниттэн —

Атахпар турохпуттан
Айылбаны талтаабытыйм,
Тулабын одуулуюхпуттан
Тылланан барбытыйм...
Ыллыгы-суюту билбэккэ
Ыт овото дөвөрдоох буолтум...
Чынчаахтары жөрүөхгүйттэн
Тылларын иниллээбитим,
Ыксаланан сылдьаммын
Ырыаларын ылбытыйм...

ИЙЭМ КЭПСИИРЭ

Биңиги, азабыт баар өрдэбинэ, өрэй, аччыктывир диэни билбэт өтибит. Туух да мунга-тана суюх, син ой-ботуу олорбуулупут. Көнөр сахха, дыоннорбутун кытта бииргэ тутуспутунан сылдьарбыт. Хас ىайын ىахсын тааска, чынтайга тахсан сайылышырбыт. Эн абан дъэ байсанайдаах булчут этэ. О дъэ, чубуку бөөнү, таарбаан бөөнү бултуура. Кини булууланан кэллэбинэ, булпутун ыалларбытыгар — кимиэхэ да матарбакка үллэрэн биэрббит. Соннук өбүтэ сабаттан утэс баара.

Күнүн буоллар өрэ, таастан тайваңа түнэрбит. Оннонаар тайах, кыыл этинэн айылышканарбыт.

Огтон бастакы хаар түстэр өрэ, абан тиингнэ хаамар этэ.

Кини күруутун булууланар буолан, ханаң дабаны ааһар-туорар диэни билбэтэхпит. Абан өлбүтүн кэннэ бу эн биникки шикийэбин хаалаахтаабыппыт. Кэннэки ким түбэниэби кытта холбоон көсүнээр буолбуулупут.

Эн буоллар быыкайкаан, адъас тиинг өрэ сабачча этин. Уу, ытаниых да ытаниых баарын. Сылбачааммын дъэ бараабыт обобун.

Ол буолан, аан мангнай эн арай уоту одууластынг үонна күллүнг — ону өйдүүбүн.

Онтон кэннэки дыонгно мичээрдиир буолтун. Икки илиинг сыйынан, көтүөх курдүк, тарыбыны-тарыбыны, дыонгно уунарын. Далланыны-далланыны үөрөр, күлэр этин.

Сиргэ түнэн, ат буолтун кэннэ наар эбэн көрөөхтүүрэ.

Кини биирдэ чус-хас олоро түспэеккэ, өйигин кытта бына бодьуустанан, биэрбэйдэхэн тахсара. Кыраңар сур-

дээх мэндэг уонна бэхниэлэй, көрдөөх киши этиг. Дьон эйигинэн туой юонныуу, ыаңах онгостоллоро. Эбэлээх-эхнэг күннэтэ эйигин көмүскэхэр-харыстай буолаллара. Илнилэр иттээн адьаын түнэрбэгт этилэр.

Эбэлээх эхэбин кытта бишиги үксүгтэг бииргэ олорорбут, сүлдьарбыт.. Хам-тум ангы-ангы баарбыт.

Арай биир күнүн хайдынан тус-тусла дойдуга көспүппут. Онно эн эхэбин, эбэбин алтысахтаахтаабытын. Биирдэ да уоскуттан түнэрбэгт этиг.

Ол кэннэ бишиги дье сайыльгка көрсүбүппут. Обонньордоо эмээхсин онно табаларыттан түнээт, эйигин ыйыталастылар:

— Чычаахпыт обото тыыннаах дуу? Тугу туналырый? Төгө улахан киши буолла? — дэхэллэр. Мин:

— Утуйа сытар, — диибин.

Табаларын ындыштын түнэрээт, тордох диэки нь охорустулар.

— Мин урут киирэн көрүөм. Суух, мин урут көрүөм! — дэхээхтииллэр.

Ол гынан, сырсыалаан ихэн, эмээхсин обонньору атаан тумсун үктээн, обонньор салпырыс тына түслүүт. Хаалан хаалаахтаабыт. Ол киирэн эмискэ унгууннаарнэр, эн соңуйан ытаабытын. Онно дье кэниилэрин өнгүнчүлэр: эбэн — буспут сыаны, эхэн буоллаа — кылыл силиитин. Онуоха эн олус үөрбүкүн эмийэ өйдүүбүн.

Эхэлээх эбэн хардарыта икки илиигиттэн тута сүлдьан, үнкүүлээтэн далланнаттылар. Ол түүн эйигин эбэн илдээ сиппыта. Түүн эбэн эмийийн эмээригин сонуппут этиг. О, дье, эн эминньэх да эминньэх этиг. Ол ихин эйигин биши Эминньэх диэн ааттаабыпбыт.

ХААМАР БУОЛТУМ

Сандардын хааман эрээр кэммин өйдүүбүн. Кийн сиргэ, буолаа тахса иликшинэ, тордох инигэр ыт оботун кытта соницуурум. Онтон дье таңырдья табыстым. Үраапатым — кыстаммыт мал, бөх-сах тула тордою эргийэ сырьттым. Ол гынан мин таңырдьаны таптыг буоллум. Эхэм ўонна ийэм, ыраатан мунуоба диэн, өрүү кэтии, көрө-истэ сүлдьаллар. Ол курдук мин улам улаатан истим.

Саас кэлбитин өйдүүбүн. Мин таңырдьаттан киирбэгт буоллум: сырдыга учугэйэ бэрдэ. Күн диэки көрдэхпүнэ,

хараўым саатар, кыайан көрбөппүн. Күн диэки харахпын бына симэ-симэ көрөрбүттэн дьонум күлсэллэр. Оянъуу онгостон, кинилэр арыт соруйан жуну көрдөрөллөр:

— Көр эрэ, оол чыычаах көттө! — дэһэллэр.

Мин харахпын бына симэн, сирэйбин мунньаччы тутта-тутта көрө сатышыбын да кыайан тупу да көрбөппүн.

Саас тыны табалар тугуттаатылар. Биир Гилталдина (Маңачаан) диэн тынылаахпыт. Кини сурдээх үчүгэй элэмэс тугуттаах. Ол тугуттан мин хараўым арахпат. Алыс тапгаатым.

Ийэм ол тугуту миэхэ имэрийттэрээри тутан биэрдэ.

Ийэбэр мин этэбин:

— Ийэ-э, моонныугар быата баай, сиэтэ сылдыям этэ.

— Чээн, кэбис, кырата бэрт, улааттабына уучах онгостоор. Иннээ диэн баран, ийэм дыиэбэ киирдэ.

Дыиэбит таңа чалбах, бадараан. Мин бу кырачаан тутуту тутаары эккирэтэбин. Тугутчааным кытыгыраа сурдээх. Хайдах да кыайан сиппэппин. Тыс этэрбэстии чалбабы тсбукупар диэри кэһэ-кэһэбин эккирэтийбин. Быыкайкаан бэйэтэ бынный да бынный, ыстанан хаалар. Ессө сайгалаах: «Ав-ав-ав», — дийр. Ол санатын мин олус талтышыбын, эккирэтэ-эккирэтэ күлэбин: «Нэ-нэ-нэ».

Ийэм тахсан ханыттыр:

— Эминнээх, киир-киир, хайа бу туюх буоллуиг? Ийэбин көрөет мичээрдиибин.

— Уу, бу дьяабал, орой мэнжик этэрбэхин адъас сиэбнит дии, ибили кэһэн кээспиг, — дии-дии ийэм инчэбэй этэрбэслин уцуулу тардан ылан көхсүбүн сабырбатар.

Мин ытаатым. Уонна ытыы туран эмиэ күлэн кэллим. Хараўым уутун сотто-сотто, ийэбэр этэбин:

— Ийэ-э, тугутчаан туттарбат. Сүүрэ сылдьар. Уонна тугу эрэ сайгарар, ымлыйр дуу: «Ав-ав-ав», — дийр...

Иннээ диэбиппэр ийэм, талтаан төбөбүттэн имэрийдэ, сылаата уонна эттэ:

— Аны этэрбэстии ууну жэспэг буол. Эн үчүгэй «чээ» сэвбүн. Кунаң, акаары тугутчааны үтүктүмэ! Кини кунаң, этэрбэстии чалбабы кэһэр.

Ийэм миигин «үчүгэй» диэбитетгэр мин олус үөрдүм. Мичээрдии-мичээрдии, үөһэ тыынным. Ол да туран, хараўым тугуттан адъас арахпат. Ессө да эккирэтийэр санаалаахпын. Ону баара ийэм илийбитеттэн ылар да бокуюя суюх дыиэ диэки дэллэритэр.

ЧЫЫЧААХТАРЫ БАТЫҢАБЫН

Мин чыычаабы юлус таптаабытым. Көрдөрбүн эрэ сүрэйим көбөрө. Сарсыарда тураат, ытыйм обутун Нөкчэнин сиэппитинэн аны чыычаах көрдүү баар буоллум. Чыычаахтар чыбыгыраңа-чыбыгыраңа мастан маска түнэллэр. Мин мас төрдүгөр олоробун, Хантайа-хантайа чыычаахтары көрөбүн. Чыычаах саната алыс кэрэ. Истэ-истэ уөрэбин. «Чипи-пи-пи» дии-дии үтүктэбин. Көтөн атын маска түстэхтэринэ, мин кэннилэрриттэн батынан иһэбин. Ол курдук сыртыахына, арыт, хайы үйэ киэнэрбит буолар. Күн ааспыйтын билимнэ хаалабын.

Ийэлээх эбэм кэпсээтэллэр:

— Обобут бу чыычаахтары кытта тэнгэ чыычаах буолаары гынна дии.

Ардыгар мийгиттэн ыйыталлар:

— Чыычаах хайа хайдах ыллырырый?

Мин ыллаан биэрэбин: «Чипи-пи-пи»...

Онно олус уөрэллэр, күлсэллэр.

— Чээнкэбийн! Тобо баас үчүгэйэй, ыллырын!

— Чыычаах эйиэнэ туюххунуй: эбэн дуу, ийэн дуу?

— Обом.

— Отгон Нөкчэн туюххунуй?

— Доборум.

Энэлээх эбэм мийгин олус таптыыллар, атаахтаталлар. Энэм, моонньюугар мииннэрэн баран, тылаңа чильдэ баар. Ол иһэн биирдэ энэбин баттааыттан харбаатым: от курдук үргээри гынным.

Энэм ханытын туссте: «Айакка, айакка!» Сиргэ түнээрэн баран, бэйэбин баттахпыттан тардьыалаата. Кырдыш, алыс ыарыылаах буолар эбит!

Ол кэннийттэн энэм баттааын үргээбэйт буоллум.

СААСКЫ САРСЫАРДА

Сааскы сарсыарда эргиллэн кэллэ,
Харанга түүн күрэнэн хаалла.
Хайа кэтэбийттэн күн тыкта,
Тордох иңигэр сарданга быкта.
Тыкта, тыргылынна,
Толору кутулунна,
Утуйбуту унугуннаарда,
Сыгпыты туроурда.

Күн улам үөһэ ойдор юйдо,
Көччүйэн үөрдэ чунгук тордох.
Күн юота көмүстүү күлгүмнээн
Тонгутум тордобор тобулу ингээ —
Тонгуттары ириэрдэ,
Өлүөбү да тириэрдэ.
Кыныл көмүс кынаттаах
Кыра тырып чынчаах
Күн тахсар сириттэн
Көтөн кэлэн түстэ, —
Ныамчы ют атаба
Хатанна өнүө баңыгар.
Мин жөрдүм кэрэхсээн:
Түүтэ — ойгуу, дыэрэкээн,
Икки обурую — хараца,
Түөрт кырьылаах тумуна.
Кырыйыы көмүскэ маарыннаах
Кымп-кыныл нарьын тынлаах
Уонна дырылаас куоластаах,
Хонооно биллибэт ырьалаах.

Чипи-пи-пи! Чипи-пи-пи!
Чипи-пи-пи! Чипи-пи-пи!
Үчүгэйиэн! Кэрэтин да!
Сүрэбим көптө, долгуйда!
Уум астан, көтөн хаалла
Харабым кэнгээн кэллэ.

ЫТЫМ ОБОТУН ЭТЭРБЭЙИН УҢУЛААРЫ ГЫННЫМ

Биирдэ қыракый үрүйэчээн кытызыгыгар тохтоотубут. Тула хойтуу талаах. Чынчаах ырыата дыыб-дырылас! Мин үөрүүбүттэн ытыхм оботугар этэбин:

— Нөкчэн, сарсын бу чынчаахтарга кэлэ сылдышах-пүт.

Эбэм юну истэн ийэбэр эттэ:

— Эминнэбинг сутэн хаалаарай — талцаа хойуута бэрт. Чынчаахтары кытта чынчаах буолаары гыммыйг. Сонун сиэбэр хобото тигэн кэбинээр, тыаңыг сылдьяар гына!

Арай биирдэ көйтгүм: эбэм ийэбинээн таңырдья тирий субалаан эрэллэр эбит. Мин үрүйэ унтуор туораары тыс

этэрбэспин унуллум. Онно көрдөхгүнэ арай ытыйм обото эмиэ тыс этэрбэстээх эбит.

Мин ытыйм оботун этэрбэни унулаары гынным. Унлан көрөөрү гынным да хайдах да сатаан унуллуу суюх. Ийэбэр жэлэн этэбин:

— Ийэ, бынахта баал эрэ!

— Ол тою-о?

— Ытыйм оботун этэрбэни быныам, унула сатаан кэбистим, унуллубат!

— О, бу төбөтү көрүнг эрэ, аны ытын юбогун өлөрөөрү гыммыйт дии.

Мин эбэбигтэн бынах көрдүүбүн:

— Эбэнэ, эн баал, бынаххын!

Эбэм мийгин киңиргэти-киңиргэти эттэ:

— Эн чынчаах курдук, үчүгэй оюонун, кинилэр курдук этэрбэскин эмиэ унул. Оттон ытын обото кунаан, ол иниятин этэрбэни бэл устубат.

Мин хайзаптын киңи буолан, үчүгэйдик санчаным, ытыйм оботун этэрбэни унуларга аны кынамматым.

ЧУОРААННААХ ОБО

Энэм биир киэнэ быйгалаах ох саа онгорон биэрдэ. Мин таанаа ўордум.

Энэм эттэ:

— Эйиэхэ или үчүгэйдик оонньоотун диэн ох саа онгордум. Сарсын баран чынчаахтаа. Хайаан да биир эмэ чынчаахта өлөрөн жэлээр, сиэхпит.

Мин бардым. Били талхтарбар кэллим.

Оксие, тою баас манна үчүгэйэй! Чынчаах сангата-ингэти хойдон, чып-чыбыгырас. Мин ўоруубуттэн саныгырачы кулэбин. Чуорааным тыаана эмиэ үчүгэй батайы.

Тула очуос таас хайлар тураллар. Куллэхчинэ кинилэр эмиэ куллэллэр.

Мин ырааптын билимнэ хаалтыйм. Чынчаах сымыга бөбөнү итигэстээгим, үтгүлүжпүн толору хаалаатым. Үерүүм улаатта: ийэбэр, эбэбэр, энэбэр жэний гынаарбар элбэх сымыты буллум.

Ол сырьтхахына, биир уучахтаах киңи жэллэ. Мин кутчаным. Ытыхаача буоллум. Ол да буоллар кыатана-бын.

Киңим ыйытта:

— Ийэн, эхэн, эбэн ханна баалларый?

Мин сөмүйэбинэн ыйабын:

— Онно бааллар.

Киһим мин куттаммылпын биллэ бывынылаах. Чуораммын көрөн хайваата:

— Чээнкэбийн! Чуораанчыгын тугун үчүгэйэй! Чэ, тыаһат эрэ!

Мин чуорааммын кылтыкыннаттым.

— Чээн үчүгэй да, эбит! Чэ, дьиэбэр барыах эрэ! — диэтэ.

Миигин уучабын үрдүгэр олорт. Бэйэтэ сиэтэн, сатыы барда. Дьиэбэ кэллиббит. Мин уучах үрдүгэр олорон күллүм.

Эхэм дьиэтиттэн табыста. Кэлбит жиһи убайым эбит. Кини эттэ:

— Сүпнүт киһигитин буллум, ыраалпыт эбит. Талах бывыңыгар сылдъарын чуораанын тыаһыттан буллум. Кининг өссө мийпитеттэн куттанар.

Мин эбэбэр киһиргибин:

— Эбэ-э! Мин эйнэхэ элбэх. сымыыт ажаллым, — уонна сымыыттарбын үтүлүкпүттэн сүөкээн бардым.

Эбэм сана аллайа түстэ:

— О, обобун да, бу тобо чыычаах сымыыттын хомуйдун?

Мин хомойбут курдук буоллум. Эхэм эбэбэр харабынан имнэнэ-имнэнэ эттэ:

— Хайа, бу обонг булдун ылъый!

Эбэм күлэ-күлэ үөрүүтүн биллэрдэ:

— Обокком, туналаатаа дии, булгаан кэлэн миигин анаттаа. Сымыыттарын чуонгалыгаг^{*} уурда.

Мин, булчут киһи буолан, дьэ үөрдүм, күлэн уонум ыпсыбат буолла. Эхэм эттэ:

— Чэ эрэ, миэхэ ыллаан кулу эрэ, чыычаах хайдах ыллыгрый, убайын да истиэ этэ.

Мин ыллаатым: «Чипи-ни-чи». Убайым олус сэнгээрдэ:

— О, дьэ бэрт! Үчүгэй ырынаныт жиһи эбиккин добор, — диэтэ.

¹ Чуонгал — тордох дьиэбэ иһит-хомуос, ас уурар туспа миэстэ аата.

Убайым миигин тордобу тула эккирэтэр. Кини сурдээх баџайытык харабын талаанын тиэрэр. Мин онгон олус кутганабын, күүхүм баарынан суурэбин. Ол курдук эккирэтэ сониyoоччу.

Эккирэтэ сылдан чуорааным тыаңын үтүктэр: «кин-кин-кин».

ҮРҮМЭЧЧИНИ ҚЫТТА ЭККИРЭТИҢЭБИН

Мин үрүмэчини эккирэтэрбин таптыр этим. Үчүгэй дьүүннээх үрүмэчини көрдөхпүнэ, жуну бына сыйлайбакка эккирэтэrim. Ситтэхпинэ сарыы сонум сыйынан сабыта баттыыбын.

Ол курдук жүннүктээн үгүс үрүмэчини флерен үтүлүтүм туолуор диэри хаалтыыбын. Дьиэбэр кэллэхпинэ бултаабыт булпунан жиһиргиибин. Дьонум онтоон үөрбүтэ буолаллар:

— Обобут бу биһигини ийтээри кыһанар бынылаах.

Оччою мин үөрүүбүттэн ыллаан барабын, арыт чуораанчыкын «кин-кин-кин» кымыгыгата-кылышыгата, эккириибин, үнкүүлүүбүн.

УБАЙЫМ СҮҮНҮГЭР ҮТТЫМ

Арай битирдэ үбайым саатын ыраастыы олордоңуна, мин ох саабынан сүүнүгээр үттүм. Убайым «айак-аа!» диэбитинэн тиэрэ баран түстэ үонна үнкүүрүйэ сыйта. Сүүн баанырбыт курдук эт хаанынан биһиммит эбит.

Мин суорбан иңгэр жиһирэн санан хааллым. Кутталбыттан суорбан алдъаммынан харахпыш кылатабын.

Убайым сангата:

— Били орой мэнинкит ханна барда? Кулгаабын быныам этэ, аны мэнинкээбэйт гына.

Мин нааа куттанным, тыыммакжа нымийэн сыйтым, дэлби тириттим. Көлөнүнүм саба түнэр, ыксаатым. Тулуйар кыях суюх.

Киһи тумнастыах курдук буолла. Суорбаммын, сэрэнэн, кырратык атытабын. Убайым антас хайынан баран күлэргэ дылы. Санна ыгдаранныыр. Онтоон мин диэки көрө түнэр. Суорбаммын саба тардынабын. Үтүм обото аттыбар чохчойон олорор этэ. Убайым үтүм оботун чэт-

тиир. Ыт обото мин аттыбыттан арахпат. Ыттым оботун маннайгыттан суорбаммар киллэрбэтэхпин кэмсинг санаатым. «Билигин да ыллахпына син буютууңу, оттон миитгин буллардаына, убайбын ыштыым курдук, ох савабынан ыган жэбиниэм дии саныбын. Ыттым оботун суорбаммар киллэрээри аргыйй таңай атабыттан тартым. Акаарын баара, ыйылтыы түстэ! Убайым көрө түстэ уонна этте:

— Хайа, бу быраатым, утуйга сытар эбиккин дуу? Утуйарын тобо үчүгэйэй!

Кини мин дизеки көрө-көрө күлэр. Көлөнүнүм саккырысырыттан күлэр быңылаах, уонна этэр:

— Ити ытынг оботун мөбөбүн, мэнник буолбат буоллун дин.

Онтон эбэм кэллэ, соңуиды:

— Тыый, бу туюх шалтаах бачча тириттин?

Мин тугу да сангарбатым. Убайым харабынан имнэнэ-имнэнэ этте:

— Ээ, ити суорбанин бүрүнэ сыйтан утуйбута. Мин ытын оботун мөхтүм, мэнниктээбэтин дин. Миитгин арачы олорө сыста өбзөйт.

НЬИМЫН * СИИ ОЛОРОН

Киэңэ эт сиэтибит. Ол жэнниттэн эбэм таба хаанынан ньимын онгорон сыйба бунарда. Ньимын сиэри мин олус үөрдүм. Буна илигинэ чубука муонунан онгоцултуубут кыра луоскабын туппутунан өнгөйөн жөрөбүн. Ньимыммыт буста. Бары мустан ахаабыттынан бардыбыт. Ыттым обото түөрт харахтаах этэ: икки харабын үөһээ, харах курдук маңанырдаах. Бэйэтэ хара, түөһээ, өреөтө маңан, икки тобуга эмиэ маңан, кутурупа өрө тиэриллибит этэ. Ханна да бардахпына, ытым оботун бэйэбитеттэн хаалларбат этим. Куруутун сиэтэ сыйдааччыбын. Ахаары гыннах-пыттына арыт ыттым оботунуун сэргэстэхээ юлоробут. Оччобо кини ымсыырааччы. Анырга туой аттыбар кэлэн олорооччу. Бу да сырьыпа миигиттэн арахпата. Мин итиитэ бэрдиттэн соммун устан, оностон олорон анырга онгоцунум. Ол олордохпуна ытым обото жөхсүбүн тар-

¹ Ньимын — эвениэр хаанынан хааһы онгорбуттарын ааттыллар.

баата. Мин жынырдым. Ыстанан турдум да ыттым оботун мөөнчүттән ылан, нымыннаах иниккә тумсунан батары баттаатым.

Эбэм кулгаахпыштан ылла:

— Бу төбөт, тэбэнэтин көр эрэ!

Мин төхө да ыарыйдарбын ытаабатым, тулуйдум. Кэннэки ыттым оботун олус таптыыр буолбутум. Кини дааны миэхэ мэлдүй эккэлиирэ, ханна да бардахпына, хаалсыбат буолбута.

Кини аны ымсыырдафына ытыыр: «гу-гу-гу». Мин оччою киниэхэ өлүү эшпилттэн бэрсэбин.

ОБОЛОР МИИГИН ЫТААЛАЛЛАР

Биир үрэххэ көнөн кэлэн тохтоотубут. Ус тордох дыэ кэллэхэ турда. Ыалларбыт элбэх оболохтор. Азалара бултуу бардылар. Кинилэр үгүс табалаахтар. Улахан дыон бултуу барбыттарын кэннэ, биңги, оболор, отоннуу сыврыттыбыт.

Күнүөрү этэ. Оболор миигин ытаттылар. Үтүм оботун былдаан бардылар. Үтүм юбото ыйылыы-ыйылыы мин диэжи Эргиллэн көрөөхтүүр, кэлиэн баазар. Мин ытыы-ытыы дыиэбэр кэллим. Ийэм ыйытта:

— Бу тобо ытаатын?

— Оболор ылгын былдаан иттилэр.

— Энэбэр эт.

Ытаабыттынан энэбэр тийдим. Энэм этте:

— Хайа бу тобо ытаатын?

— Оболор дыибэлийлэр, ыттым юботун илдээ бардылар. Энэм улаханнык уордайда:

— Ол тобо атаастьыр оболоруй, ханна баалларый?

— Оол диэжи барбыттара,— ыйан биэрдим.

Энэм мин ыйбыт сирим диэжи бара турда. Сотору төннөн кэллэ.

— Оболору мөхтүм, — диэтэ кини, — ытынг оботун азалым. Аны ити оболору кытта барсыбат буол, кинилэри кытта юонньоомо, эмиэ ытатыхтара. Бэйэн сөбулүүр оболоргун кытта оонньоо.

Мин сөбүлүүр оболорум дъаданы дьон оболоро этэ. Кинилэр миигин атаастаабат этилэр. Мин чуорааннаах сырытгахтын, таба буола юонныуурбут.

КУОБАБЫ БУЛТААНЫН

Ыалларым миигин кунаңаннык көрбөт этилэр. Эмээх-ситтэр, обонньоттор, дъахталлар — бары миигин анынналлара, оборгууллара. Биирдэ ыкса күнүн ийэм мас маастаан кэлэн баран, энэбэр эттэ:

— Аллараа ичиккэ куобах элбээбит.

Энэм саатын ылла. Мин эмиэ, батынаары, бэргэхэбин кэттим.

Энэм эбэбэр эттэ:

— Ытын өбүтүн баайан кэбис, иччитин батынан, куобабы үргүтүө.

Ытым өбүтө ыйылыы хаалла.

Бини бөлөх талааха тийдигүй. Дьэ, добоор, арай биир куобах талах төрдүгээр көхсө мохчойон, хараца бүлтэйэн сытар эбүйт, Энэм ытаары гынна. Ытын ажай иннинэ мин хаңытаатым: «ха-а-а!». Куобахчааммыт тилир гынан хаалла. Энэм сирэйбин-харахтын одуулаата, олгэннэ эттэ:

— Куобахпытын үргүтэн кэбистин дии. Үргүлпэтэйн буюллар билигин коокотун эн сиэн этэ. Аны көрдөххүнэ адьас хамсаабат буол. Учугэй ѿю буоллааын дии!

Баран иһэн, эмиэ биир куобабы көрдүбүт. Энэм кынгаата. Мин тыыммакка да олордум. Кынгаата. Ытта. Табылынна. Куобах ѿю курдук ытаан няааынаата.

Энэм өтэр:

— Дьэ билигин куобах коокотун сиир киһи буоллун. Мин сангата суюх көрөн турабын, олус дьишибэргийбин.

— Ити куобах хайтырый? — дийэн энэм миигиттэн ыйытар.

— Ытаата ээ,— дийбин.

Онтон дьиэлээтигүй. Мин тутаары бывалдааыспытым. Биэрдэ. Үарахана сүрдээх. Кытайбатым. Төттөрү биэрдим. Сотору дьиэбигүй кэллигүй.

— Мин киллэриим,— дийтим.

Дьиэ иһигээр союн киллэрдим. Эбэм, ийэм улахан-нык үөрдүүлэр.

— Алаке, обобут бу ас булан абалбытын көрүнг эрэ!

Энэхүү хабдын туңафын ийтэ бардағына миигин эмиэ илдьэ барааччы, хабдытын миәхэ туттарааччы. Оччою мин бултаабыт саба сананарым. Дыиәбэр абаллахлына ийэм эмиэ олус үөрөрэ:

— Обокком энэтгэр көмөлөһөр киһи буолла!

Онтон балачча улаата түстүм. Аны бэйэм хабдыга туңахтыр буоллум. Уучабы бэйэм миинэр буоллум. Энэхүү тиинний бардағына миигин эмиэ илдьэр, тиинги ытарга үөрэтэр. Сэттэбин туолуубар бэйэм тиингниийбин. Ол аайы ийэм үөрүүтэ улаатар.

КҮНҮН

Күнүнгү тыйыс тыал үрдэ,
Күөх сайын киәргэлин сүйдаата,
Хата хагдарыйбыт сир үрдүн
Хаңынгын көмүүнэн дүйдаата.

Үмүөрүнэн турар таастары көрөбүн. Очуос таастар төбөлөрө кырыаран, аастыйбыт баттахтаах обонньоттор сәнэргэхэ мустубуттарын курдуктар.

Үүнэн турар мастары өрө мынгаан көрөбүн. Тийттэр, тирэх мастар эмиэ чонкуяа кырыарбыттар.

Хайдах эрэ тонгмут, хортуйбут курдуктар.

Танастарын, киәргэллэрин көрүтэлийбин. Күн биэрбүт күөх-хампа танастарыттан тух да хаалбатах.

Үрэхтэр, қүөллэр муустара сиэркилэ таас курдук килбэчийэн көстөллөр. Муус аннынан сүүрүк устар тыана иниллэр. Мин чуумжу хомсну өнгөйөн көрдүм.

Муус аннынан балык оргуяа сыйтар. Мин илийбинэн сапсыгайбын. Балыктар, муус хаххалаах буолан, куттамматтар. Кинилэр үөрбүт курдуктар, кинилэргэ үтүө кэм кэлбүт курдук. Дьюннор тустарынан саныллар бынтылаах: «Билигин биңгини муус көмүскүр-хаххалтыр, бэрт дьюн аны кыайлан туппаккыт ини».

Таарбаацтар, дъабарааскылар уонна энэлэр — бары хорооннорун, арбахтарын булан нус-хаас утудаахтара. Кинилэр бука эмиэ үөрэхтийиллэрэ буюлтуо: «Дьюннор бацайылар биңгини билигин ама кыайлан булбаттар бацас ини».

КЫНЫН

От мас хараарда, хагдарыйда
Кынын ийэрэ билиннэ,
Тымныы күүхүрдэ, тыйынырда,
Кини-сүөнү хаана кэбиннэ.

Мастар маңан сабынњахтарын кэтэннэр, хамсаабакка таалан тураллар. Болбукта, ыарба бөлкөйдөрө нэк суорбаны бүрүнэн нухарыйан сыйталлар.

Дын тымныы дыыбарыттан куттанан түүлээх танастарын бэлтэмнэннилэр, бэргэнэ, үтүлүк тигиннилэр.

Таңырдя табыстаххына, тымныы кулгааххыттан кымаахтаар, оттон оюонньоттору бытыктарын мууһурдар.

Тайах мас тыаһа чигдигэ хатаник хаачыргышыр, киһи куйахыта кыйыттар.

Киһи тыына сыи-сырылас, бурбаннас, туман оргуяар.

Табаны туттарга, таба маамыктата салгынга чыпчархай курдук чаңыырар. Тонг салгын лып-лынгкынас.

Таба хаамтаын, үктэннэбин ахсын атабын тыаһа сыйты ашигыны тыаһын курдук чып-чыбырбас.

ХААРЫНАН ХАБДЫНЫ ОНГОРОБУТ

Күһүн бастакы хаар түстэбинэ оболорго улахан үөрүү. Хаар түнэң үллүктээн баран, силлиэ ытыйдаудына, биңги дыиэбит хайаџынан таңырдьаны одуулубут. Оччою оонньохпутун юрдук баџарабыт.

Буурба түстэбинэ, мин сорујан сабынњахпын кэтээччибин: тыал кэннингиттэн үттэбинэ сүүрэргэ — олус чепчэки буолар.

Илиигин даллачы туттан баран, дэллэрийэн эрэ ийебин.

Хаар халынг буоллаудына хаарынан хабдылары онгостобут. Онтукайбытын ох саабытынан ытыалыы оонньоубут.

Хаарынан хабдыны онгорорго мин учүүгэйдик үөрэммитим.

Хабдыны ытыалыырга мин бэргэмминэн оболору тулуплат этим. Оболор кыаттаралларын сөбулээбэт этилэр. Ол ийин миигин мэлдье ытаталлара, саабын алдьаталлара үонна хабдыларбын үнту тэпсэн кэбиннэллэрэ.

ТАБА БУОЛА ООННЬУУБУТ

Тонгот буоллабына, таба буола ооннуур олус үчүтэй. Тайах мудоңа курдъэххэ слорон баран, состорон дүрүлаатахха син бийр таба сыарбатыгар иһэр курдук санаабын.

Биирдэ, арай ханы да буолан, таба буола ооннуу бардыбыт. Сорохпут — таба, сорохпут — дъон, оттон сорохнут — маныныт буоллубут. Маныныттар «табалары» маныллар.

Мин бийр уоллуун — «табаларбыт». Сыарбабыт — курдъэх. Дъонторбут аянныыр аатыран «сыарбабытыгар» лабыччы олорон кэбистилэр. Сохорго злыс ыара-хан. Биһи — «табалар» кытайбаплыт, ол ахсын тэнтэрэн, киһиргэтэн биэрэллэр.

— Оксие, күүстээх да, аллаах да табалар! — дэһэллэр.

Биһиги ол аайы туох баарбытынан барабыт. Ньачаас сылайдыбыт. Сырабыт адьас быншина. Аккаастаанабыт. Турунан кэбинэбит: «Нуу, түксү, айакка!»

Оччобо дьоммут санга сүбэ булуналлар. Мингин ыйан баран:

— Бу Бубдиндья!*

Доборбун ыйлан баран:

— Бу Гулдендьэ! **

Биһиги билэбит: Бубдиндьалаах Гулдендьэ ааттаах атараңыт табалар. Кинилэр ханан да сылайбаттар, ханан да тохтооботтор, аяннарын биирдэ да быспаттар.

Биһиги оннук утуө табалар аатыран үүрэбит. Эмиэ күүһүрэн кэлэбит: сылайбыппытын умнан кэбинэбит. Үөтүлүү-үөгүлүү сырсабыт:

— Мин Бубдиндьабын! Бурбачыйа сиэлэбин!

— Мин Гулдендьэбин! Күдээрийэ сүүрэбин!

Биһиги харса суюх барабыт, илин былдьаңынабыт. Ол да гыннаар, ньачаас сэниэбит эстэн хаалар. Кыайлан турар да күүс суюх буолтар. Иччилэрбит буоллабына, кэннибитеттэн талаабынан кускуурдууллар:

— Нэй, нэй нэй!..

Ол эрээри жэнникинэн аһыннылар:

* *Бубдиндьа*—Элэмэсчээн, улахан буур таба аата.

** *Гулдендьэ*—Манжачаан, эмиэ сэлиик таба аата.

— Табаларбыт мөлтөөтүләр ээ бынныта. Тохтолуох-ха. Уоскута түүхөххэ.

— Биңи, кырдык, уоскуйдахпыштына сатаңар буолла. Сарсыарда, сылаабыттыган элпит көһүйэн хаалан, шатахпыштын нэнийилэ союор буолбут этибит.

ХАЙАНЫ ТАНГНАРЫ ХАТЫСКАЛЫ

Кыңын хайаттан хатыскалаан түгэ ооннуубут. Ол эмиэ олус көрдөөх. Этэрбэхин иңэ, утулугун иңэ бүтүннүү хаар туолар. Биирдэ онно тобукпун үлүтэн, иңэлитэн кэбистим. Илиим эмиэ соноон кытаатан хаалбыт. Бэйэм да олус тонгnum.

Ийэбэр нэжниччэ тийидим. Сынгааым, тииним тыана лаңыгырас. Ийэм мөхтө:

— Бу үлүгэр тымныыга тобо бачча өр хатыскалыгын? — Этэрбэспин, утулукпүн тутан көрутэлээтэ. Бүүс бүтүннүүтэ ибис-инчэбэй. Онтон аны ыстааным хайдыбытын көрдө.

— Ыстаагнын бу туюхха хайыттын?

— Хайаттан түгэ сылдъан мас мутугар ингэн тобо тартым.

Ийэм этэр:

— Хайаттан буюзтын үнту түгээн өлүөххэр сөп. Сэрэнэн ооннуур буюл.

ЭБЭМ КУРДЬЭБИН АЛДЬАТТЫМ

Биирдэ эбэм курдьэбин алдьаттым, хайаны тангнары олорон дьурулаан иңэн, хаба ортолунан хайытан кэбистим. Дыиэбэр төнүннүм. Санам улаханык түстэ. Эбэм мөбүө диэн куттаным.

Дыиэбэр кээлтим эбэм мас мастьы сыйлдьяар эббит. Мин тэйиччи собус турунан кэбистим. Курдьэхлин кэннибэр кистээтим. Тугу тыныгахпын булбакка, маңынан хаары ойууллуубун. Эбэм миигин өр батайы одууласта. Мин куттанаабын. Турбахтаан баран мин диэки хаамта. «Куютухха дуу», — дии саныгыбын. Эбэм субу аттыбар кэллэ. Мин кутталбыттан бэл уннуобум хамсаата. Курдьэхлин жөрбүтүм, — бэлиэтэ сүрдээх, икки дайдыга ынтылан сытар. Ону көреөт хап-сабар ылан, хаарга батары бат-

таатым. Хаар чычаас буолан, күрдьэбим агаара син биир көстө сыйтар, ону атажынан аны көмө сатаатым.

Мин күрдьэби хаарга көмөрбүн көрөн, эбэм эттэ:

— Хайа, сыйччый, бу туту гына туралын? Кутуйахтыгын дуу?

Мин сангата суюх, тарбахын айахпар уобан барай, умса көрөн турдум. Эбэм күрдьэх диэжи хараалын кырытынан көрдө уонна эмискэ күрдьэбин сулбу тардан ылла. Мин кутталбыттан буут биэрэ систым. Эбэм ыйытта:

— Бу күрдьэби ким алдьатта?

— Мин... Хатыыскалы сылдъян... Маска охсулунум...

— Чэ куттаным,— диэтэ эбэм,— эхэн онорууда санаа күрдьэх.

Онуоха мин дьэ өрө тыынным. Дьиэбэ киирэн эбэм эхэбэр эттэ:

— Оюн хатыыскалаары күрдьэби алдьапыт. Хата салааска онорон биэрбэеккин ээт?

Ол кэнниттэн эхэм миэхэ учугэй батайы салааска онорон биэрдэ. Халыйар да халыйар. Түргэнэ сурдээх. Кулгаабым эрэ куугунуур. Оболору барыгарын кыйталаалыбын. Ону оболор себүлээбэттэр: миигин мэлдэн ытатаймар...

Убайым уола Степан диэн мин саамай таптыр табаарыным. Кинини кытта биһи иккиэйэбин мэнгэстэн баран хатыыскалыбыт. Бийрдэ оболор муокастаан мооньубутугар хаары симтилэр. Иккиэн ытаатыбыт.

Онтон ыла биһи бэйэбит иккиэйэх сылдъян онньуур буоллуут, киэхэ харангарыар диэри.

СААС ҚЭЛИИТЭ

Мангай күн жөстөр.* Мастар бу кэмнэгэ мабан сабынньяхтарын уста иликтэр. Күн итии тыына заан баастаан сиргэ биллэр. Салтын сыйтийар.

Тураг мастер тиритэн, ньальбарыс гына түнэллэр. Күн итии тыына кинилэргэ тиййдэр эрэ, мабан сабынньяхтарын устан сиргэ бырабаллар.

Үүн кэмнэгэ сыйпыйт хаар сотору ууллар.

* Кыһын оройугар хоту—күн көстүбэт.

Сир күнтэн олус саллар, үрүн сабытын түргэн үлүгээрдик кистии охсор.

Үрэхтэр эмиэ муустарын унааран кыыгъынаптынан бараллар. Муустар сыарбаа олорор курдук үрүт үөһэ сүксэн көһөн күүгүнүүллэр, күнтэн курууллэр.

КҮӨХ ЧЭЛГИЭН СААС *

Күн үрдүктүк үөһэ кеттө.
Үөһэттэн сир үрдүн көрдө.
Сиргэ атара сардағатын ыста,
Муус-хаар бураллан, уу бөө табыста,
Сүүрүк бөө дылымныы сырьста.

Сир үрдүгэр туох барыта үөрүүтүттэн энгин онгоөх сиэдэрэй таңаңын таннан симэммит.

Үрэх кытыытыгар үүммүт ньиирээйи тирэхтэр кэл түүлээх күөх бытырыстыаах ойуор ойуулаах таңастарын таннан наңнаспыттар.

Үрэххэ элээнни үүнэн түарар хахыйахтар таба быатын бытырынын курдугунан илибирэччи танныбыт бусланнаар, үөрэ-кулэ сэргэхтик тэлибэрэхэллэр.

Толоон, сыңыы барыта күөх таңаңы тэлгэппит курдук көөрөн чэлгийбитеттэр.

Ол иһин хамныыр-харамай барыта чэпчээбит, сэргэх-сийбит курдук холкутук тыынаар.

Аламай күн ангардас үчүгэйи эрэ абалар. Сири-дойду-ну көнүллүк, холкутук тыынаар. Тинтэри, тирэхтэри үнүгүннаар.

Үрэхтэр уу тыаңынан, сүүрүк уонна долгун тылынан ыраастык, дъэнгкэтик ыллышыллар.

Күөллэрбит үөрүүлэриттэн уулара таңымчыар диэри эшпэйэллэр.

Мин саас кэллэбин ахсын саас кэрэтин улам үчүгэйдик билэн иһэбин.

Саас үчүгэйин билиэхпиттэн мин сааскыга олус үөрэбин, өөнныуурбуй саныбын, харалдык тахсарыгар бацарабын. Харалдык табыстабына, чыычаах ыллышыр. Ол тэнгэ оюо аймах мустан өөннүүур. Саас кэллэр эрэ биңги, оюо аймах өөннүү арааңын өйдөөн кэлэбит,

* Эвенкэр дыл бириэмэтийн алта суол кэмнэргэ араараллар: кыын, эрдэтээби саас, ыкса саас, сайн, эрдэтээби күүн, ыкса күүн. (ред.)

ХАЧАЙДАНА УОННА МААМЫҚ БЫРАБА ООННЬУУБУТ

Икки тинкэ быа баайан баран, хачайдана оонньуубут, ол «таакуркан» диэн буолар. Сарсыардаттан хара киэнхээ дылы таакурканга хачайданабын. Бүтүн күн ааһарын билиминэ хаалабын.

Саас буолан эрдэбинэ сингэн эрэр маска быаны баайабыт. Быа төбөтүгээр мас баайабыт. Ол маңы биэтэнгээтэ-биэтэнгээтэ маамыктанан тута оонньуубут. Ол аата «мааньянгканнааын» диэн буолар. Бу оонньууга мин мөлтөх этим. Маамыктаны табан бырахпапын. Оттон бииргэ оонньуур оболорум мааньянгканы үчүгэйдик туталлара. Минигин кинилэр күлэллэр.

— О, бу уол адъас сатаан маамыгы бырахлат. Табата суюх буолан, бэл мааньянгканы сатаан туппат.

Эбэм утуяар таңаын жэлгийэр быата маамыктырыгта олус бэрт этэ.

Маамыгым үчүгэй буолан, оболор былдаан ылар этилэр.

Күнү бына сылайтахпытыгар диэри мааньянгканнырыбыт. Мин эхебинээн оонньоотохпутуна, арай оччобо эрэ кыайтар этибит. Эхэм, мааньянгканы биирдэ эмэ түбэхиннэрэн туттахпына минигин хайбаачы, оболорго этэрэ:

— Мин да обом сымсатык тутар обо!

ТӨРҮӨХ ТАХСЫЫТЫН САБАНА

Саас тыны табалар төрүүр кэмнэрэ жэлэр. Мин санга төрөөбүт тугуттары көрөөрү олус үөрэбин. Күнү бына табалартан арахпапын. Тугуттары кытта бодьуустаанан сылдьан баран, дыиэбэр хойут жэлэбин.

Ити кэмнэ өссө мин хабдыга тунах иитэр буоллум. Эбэм элбэих бабайы тунабы хатта. Мин тунах иитэртэн өрүү хаалсыбапын. Кэлийн бэйэм кэрийэн көрүтэлийбин. Биирдэ ол сыйрттахпына, чугастаабы тунааха биир хабды ингнэн мөхсө сылдьар эбит! Мин хасса суюх суурэн маңыйдым. Хабды арай мин диэки үчүгэй батайтык көрүтэлийр. Мин өлөрүүхпүн анынным. Дыиэбэр тыыннаахтыы, талахтары бииргэ илтим. Хабдым «каб-каб-каб» дии-дии мөхсөр. Тыыннаах хабдыны түүтүн үргүүз*

бүн. Үргүү-үргүү дьиэбэр тийдим. Эбэбин көрөт ханытаатым:

— Эбээ, хабды абаллым!

Эбэм дынэтин ихиттэн:

— Алаке, чэжиллэр дьиэбэ,— диир.

Дьиэбэ хабдыбын мөбүүннэрбитинэн киирдим.
Эбэм эмискэ өрүкүйэ түстэ:

— Оксие! Хабдыны бу тобо муннуутун? Өлөрө охцууха!

— Эбээ, мин айынабын ээ.

Эбэм хабдыны мооннүүн бынаацаан бына баттаан кэбистэ уонна эттэ:

— Алаке, обом мингин ахатаары-ийтээри өлөрбүтэ тобо үөрүүтэй!

Эбэм эппитигэр мин тиритиэхпэр дээри үөрдүм.

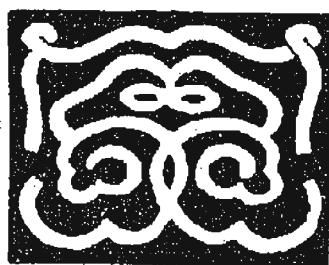
ТЫА

Мин тыа инигэр баар толоонгы бардым. Тыа көбөрөн, харангарбыкка дылы буюлбут.

Тыа инигэр ырааттым. Дыикти да кэрэ эбит! Тулабын эргиччи одууланаа. Харабым дыиримнииргэ дылы — оннук дыикти!

Тийт лабаалара ыараан намылыйбыттар, күөх кийистэлэрэ көп түүлээх быгырыыс журдуктар. Тыал охсон долгулдьуттавына, тыа сыта муннууга саба биэрэр. Тынныахаа олус үчүгэй. Олус чэбдик.

Атаьм аннын көрбутум, сир кырса энгин араас өннөөх сибэжкинэн киэргэммит, жүөх нъаассын отунан тэлгэммит. Өйдөөн көрдөххө — үчүгэй да эбит.

УЛААТАН ИСТЭХПИНЭ

ТААҢЫНАН ООННЫУУ

Биир сайын Чүкчангңа тааңынан юонныубут, ол юонныубут «каткачак »диэн ааттанар. Элбэх оюу буолан эгин араас өнгнөөх таастары таба суумата тынаары хоммуйдубут: маңан да, арангас да, эриэн да таастары. Қөспүтэ буолан, сэтии курдук таастары субуруучу уурталтыбыт. Оччою кырдышк даңаны көтөл табалар иңэллэрин курдук буолар. Мийиммитэ буолан, таас үрдүтэр олоробут. Таастары дьизни төгүрүччү уурталтыбыт; тааңынан иңиттэнэбит, тааңынан чааскыланабыт, жумабы чэй онгостобут. Дъон буола юонныубут: сорохтор аба, ийэ, сорохтор — оболор буолабыт.

Биир уоллуун бултуу барбыта буоллубут. Мин балыктыы барбыта буоллум, табаарыным чубукалаабыта буолла. Мин кыракый уу аттыгар олордум. Көрбүтүм арай уу кыттытыгар кым-кыра үөн курдук балык оболоро үөмэхтэңэллэр. Сурдээх элбэх: оргуйарга дышлы гыналлар. Балары мин илиибинэн итигэстээтим бэргэнэм туолуор диэри! Булууланан, үөрэн-көтөн, ыллышы-ыллышы иңэбин. Дьоммор тийдим. Дьонум балыкпын көрөн үөрбүтэ буоллулар:

— Ихэйбитиин, азабыт элбэх да балыгы бултаабыт, дьэ хата балык сиир дьон буолбуулпут.

Онтон табаарынъым кэллэ. Кини эмиэ элбэх баяйы ообуй обуу мууньсан абалла.

Кэлэн эттэ:

— Хор син элбэх чубуканы булгаатым!

Ондоха «оболорбут» буолааччылар үөрүүлээрэ сурдээх.

— Алаке, ажаккабыт, элбэх да чубуканы өлөрбут, төбөлөрүн дээ тиниктиирбит буолуу, иэхэйбитин да!

Онтон ахаабыта буоллубут, аспытын сабабыт ийнгэр уктан, кутан ихэббит. Чэйбит дээн — кумах, эппит — күөх от.

ЭТЭРБЭСПИН УОККА ИРИЭРЭБИН

Кыһын Индигиргэ олус тымныы. Мин этэрбэһим куруутун тонг буолар. Кэтэрбэр бастаан уокка ириэрэбин. Сийр эппит эмиэ тонг. Бастаан эмиэ уокка ириэрэн баран, эттиигин, бунарабын. Тымныыттан дьиэббит ихэ бутүннүү кырыа, чэн.

Кыһынгы тымныыга көһөр олус кунаан. Кини тулуйбат тымныыга туһэр. Хас көһүү ахсын мин тонгон олус эрэйдэнэбин. Бэргэнэм бүтээ кырыаран хаалар. Тохтуур сир чугаанаатааына үөрүүм улаатар.

Биирдэ арай Бургавли — Тирэхтээх үрэбэр тохтоотубут. Үс тордох дьиэ кэkkэлэхэн турар. Эбэм, эхэм суух этилэр: бинигиттэн арахсыбыттар. Биниги ийэбинээн иккиэйэбин туора дьону кытта хаалбыппыт.

Манна кыыл таба суух буолла — сарсынгытыгар көһөөрү гынныбыт. Мин төһө да тонорум ихин көһөр кэм кэлбититтэн үөрдүм: ыллыы сырттым. Онтон ийэм миэхэ эттэ:

— Тобо бачча үөрдүнг, сарсын эмиэ тонгуонг. Көһөр сирбйт сүрдээх тыаллаах буолааччы. Билигин этэрбэскин куурдуохпут, бука, бына хатыыскалаангын этэрбэһинг дэлби сыйтийдаа буолуу.

Киэхэ кэллэ. Мин ойуун кутуарын үтүктэбин. Ийэм табах кырбыыр маңын ылан дүнгүр онгостойбун. Ийэм миигин буойар.

— Бу уол туюх буолан бачча үөрдэ. Түксү, тохтоо, мэнгилээмэ! Утуй. Сарсын эрдэ турохпут.

Утуйдуут.

Сарсыарда эрдэ баяйы жим да инниэ харангаха турдубут.

Мин утуктуубун. Чэйдээтибит, Эппитин сиэтибит. Ийэм утуйар тангаасын үүрлэннээтэ, ол аата суорбаны, тэллэбү, сыйттыгы уонна ол-бу бытархай малы кэлгийэн биир таба ындышта онгордо.

Дьон табаларын эргитэ бардылар. Баран табалары үүрэн абаллылар. Ийэм дьиэтин сүйдаата, чуораларын — тордох тиирэр мастерын хомуйан кэлгийтэлээтэ. Онтон табаларбытын туттуубут, ындышлаатыбыт. Тыа саңтыгар тиийдигит. Дьэ, дохоттоор, тыал да тыал! Мин тонгмутунан бардым, сирэйбин биир тына иһэлтийим, ийэбэр этэбин:

— Ийээ, олус тонгnum, сирэйим тонкор

Ийэм этэр:

— Ханан да хайвахпытый?

Мин эмиэ тонгnum.

— Ийээ, тохтуур сирбит чугас дуо?

— Ыраах.

Табаларбыт ындышылара холборуяан түнэллэр. Оччоюй ийэм эрэй бөбөнү көрөр. Көмөлөнөр киһи суюх.

Харангарбытын кэннэ дьэ кэлэн тохтоотубут. Үндышыларбытын түнэртээн баран, ийэм тордох оннун онороору хаары ханыйда, тордох унгуођа буолар баџана мастерытитириктэри бынталалаата, хатырыктарын сүйдаталаата.

Мин титириктэри тањабын. Онтон атыны кыгайбаплын.

Ийэм урут мастары туруоран, урабастары ёблэмнээн, сөгүлээни тэлгээтэ уонна уоппутун югуннуубут. Уокка иттэбин диэн мин үтүлүкпүн сиэтэн кэбистим. Ийэбэр үтүлүкпүн сиэппиппин эппэтийм. Ийэм хаары уулларан чэй юрдө, эт күөстээтэ. Мин аччыктаабытим сүрдээх.

— Ийэ-э, мин олус аччыктаатым, эппит ханан бунообай? Эппитин сиэххэ.

Ийэм этэр:

— Дьөксө да сиикэй, буна илик буолуо. Бустаьна сиэхгит.

Онтон ийэм үтүлүкпүн уокка сиэппиппин көрөн сохийда:

— Бу ханан үтүлүккүн уокка сиэтэ югустун?

— Олус тонгnum, иттэбин диэн сиэтгим. Ол гэннэ сирэйбин үлүүпүүппүн эмиэ көрдөрөбүн. Ийэм санарбата. Эппитин сиэтэ бүспатах да буоллар сиэтибит.

Үалларбыт дыиэлэрин быдан түргэнник туруорбутга-ра, оттон ийэм буоллабына, сөбөтох буолан бэрт өр бодьуустанан хойут бүппүтэ.

ЭНЭБИН КӨРҮСТУМ

Биһиги Ёнакандья үрэбэр түһэн олоробут. Мин таһырдья сырьтгахпына биир киһи, һусчакалаах — кыплыас сагынныхтаах, төргүүтугээр үс тиингнээх обонньор хаамтаран кэллэ. Мин одууластым. Хайа, мин энэм курдук дии! Кини уучабыттан түстэ, ыңгырын угуулла, уучабын баайда, онтон миигин сангата суох сөмүйэтинэн ыңгырда. Мин баран, дорооболостум. Энэм хатыылаах бытыгынан иэдэспин таџайа-таџайа төбөбүттэн сыллаата.

Ол гэннэ энэм ыйытта:

- Хайдах олоробут? Ийэн баар дую?
- Баар, — дийбин.
- Энги дыиэбүт мантан хайларай?

Мин ыйабын.

- Ол кыра буруулаах хара дьиэ.

Энэм миэхэ тиингнэрин биэрэ-биэрэ:

- Кээбэллэрин эн сиэбинг. Чэ, дыиэбэр барыах, бастаа! — диэтэ.

Бардыбыт. Мин энэм иннитэр хааман иһэбин. Энэбин абаллым. Дыиэбэ сүүрүү былаастаан кэллибит. Үөрүүбүттэн, дыиэбэр сангата суох киирдим. Ийэм иистэжэ олорор эбит. Ийэбэр үөгүлээтийм:

- Ий-ээ, көр бу тиингнэри!

Ийэм көрө түстэ, сана аллайда:

- Ити ким эйиэхэ тиингнэри биэрдэ?
- Энэм кэллэ. Тиингнэрин бу миэхэ биэрдэ.
- Энэм кэллэ даа?

ОНТОН ИЙЭМ ЭНЭБИН ЖЫТТА ДОРООБОЛОСТО. ЭНЭМ ҮЙЫТАР:

- Хайа дьэ хайдах-туох олоробут?

Ийэм жэпсиир:

- Син бэркэ олоробут, ыалдыыбаппыт, быйыл кыһын наар көһө сырьттыбыт.

Мин эмиэ энэбэр жэпсиибин:

- Мин көһө сырьттан биирдэ олус тонгмутум. Тымныыта сурдээх этэ. Сирэйбин үлүүпүтүм.

Энэм тиингэрбин сүлгүтэлээтэй. Тиингэрбин үөлдүм, кээбэллэрийн эмиэ үөлдүм, буспугун кэннэ боруобалаан көрөн баран эттим:

— Ийэ-э, оттон эн жээбэл сиэн дуо? Олус минныйгэс.

— Сиэбим.

Киниэхэ биир кээбэли, энэбэр биир кээбэли биэрдим. Тиингэрбитин эмиэ үүн үллэхиннибит.

Мин энэбитетэн ыйытабын:

— Чугас баартыг дуо? Эбэм туту гынарый?

— Чугас түнэн олоробут. Эбэнг эйитгин журуутун ахтар, тыла наар эн тускунан. Бишиги биир кылы сиэбипит. Эбэнг, бука, эйиэхэ жениитин туту эрэ уурбуга буолуо. Бадар, силли да уурбуга буолуо. Онтон ыйытта:

— Оттон эн киниэхэ тухох жениилээхин?

— Тухох да жениим суюх.

Энэм дьиэтигээр төннөрүгээр, ийэбэр эттэй:

— Сарсын бишиэхэ жөнөөрүнг.

ЭБЭБИТИГЭР, ЭНЭБИТИГЭР КӨСТУБҮТ

Нөнгүэ күнүгээр ахаан-сиэн, тангаспытын ол-бу малбытын хомунан энэм суолун устун бардыбыт. Энэм аах дьиэлэрэ оол курдук харааран көстөр.

— Ийэ-э, эбэм миэхэ жениитин туту уурбуга буолуой?

— Мин ону хайаан билихтийн?

Дьиэбэ кэллибүт. Эбэм таңырдья тураг эбүйт. Эбэм олус үөрдэ, түргэн үлүгэрдик ындыыларбытын түнэртээтэ уонна этэр:

— Элэккэй, сүрдээх көс дьон кэллилэр, добор!

Дьиэбэ жиирэн энэбинээн дорооболостубүт. Эбэм чэйин хайы-үйэ өрбүт, этин бунарбыт, чуонгалыттан матада ихиттэн силиини танаарда. Бишиги силиибитин сиэтибүт, тяран — соккуойдаммыг кыыл ийн сывата соккуускалаах чэйдээтибүт.

Эбэм миэхэ кыракый сону уонна эмиэ миэхэ сөнтөөх кыра этэрбэхи жениитин уурбуга. Миэхэ эттэй:

— Чэ жэтэн көр өрэ.

Энэм этэр:

— Мин бэбэхээ эйиэхэ этгээтэбүм дуо? Эбэнг женин-

тийн уурбуга буолуу диэн? Кырдьык эбит дуу сымыйа дуу?

— Кырдьык эбит, — диибин.

Ийэм ыйытар:

— Эбэн төхө үчүгэй эбэний?

— Эбэм олус үчүгэй. Эбэбин таптыбын, — диибин. Биңги энэбит уонна эбэбит аабы жытта биир дьиэбэ олордубут.

ЭҢЭМ БҮЛТУУ БАРДА

Эңэм биирдэ хайынарынан бултуу барда. Ыкса киэхэ төнүннэ. Эңэм этэрбәниң көрбүтүм барыга хаан-билик буолбут. Эбэм ону өмиэ көрдө уонна ыйытта:

— Алаке, туту булууланнын?

— Муойкалаах тыныны. Тыныта эмис эбит.

Ийэм биникки олус үөрдүбүт харах харахтыам—сиэм дии саныбын. Харабы сиирбин мин олус таптыыр Этим.

Эңэм миэхэ төбөтүн хамсата-хамсата, этэр:

— Сарсын харабы сиэн дуо?

— Сиэбим.

Сарсынгытыгар ийэм били бултаммыт кыышлары тиэйэ барда. Мин күнү бына жүйтэбин. Ийэм кэллэ. Мин утары суурэбин.

— Иэхэй-чуохай, иэхэй-чуохай! Ийэкэм, ийэкэм, ас абалла, — дии-дии, ыллты-ыллты, өрүтэ жөтөбүн.

Эбэм миэхэ тобук сыйатыгтан бынан биэрдэ, ону мин сиэн кэбистим:

— Олус минныгэс! — диэтим.

Онтон эбэм кыыл төбөтүн сүлтэн барда, харах сиэрибин юаттыгар мин олорунан кэбистим.

Сотору эңэм өмиэ бултуу барда. Киэхэ эргиллэн, хайынарын дьиэ таңыгар уурда. Арай көрбүппут, кыыл таба атырын улахан бајайы муоңун тупгутунан киирдэ.

Эбэм үөрүүтүттэн үөгүлээтэ:

— Алаке, хор хата атыры бултаан кэллэ дин, муоңу сиир дьон буолбуппут,

Мин өмиэ эбэбин утуктэн эттим:

— Алаке, хор хата атыры бултаан кэллэ дин, муоңу сиир дьон буолбуппут.

Мин иньэ диешибипэр миигиттэн эңэм, эбэм, ийэм бары күлүстүлээр. Мин бэйэм өмиэ күллүм.

Бу сырьыга булпутун эбэм тиэйэ барда, киэхэ тиэйэн ажалла. Атахтарын сүлбүттэрин жэннэ силгэлээтибит, чоонку обустубут, силии сиэтибит.

Ийэлээх эбэм таырдья норча* хатараллар. Мин онтон ыйытыыта суюх ылан сии сылдьабын.

— Аанья хата илик норчаны тобо мэнээк сиигин? — диец ийэм мөбөр.

ТУГУТУ КӨТӨХТҮМ

Бижи көхөн истибит. Энэм биңикки табалары үүрэббит. Бийр төрөөбүт тынылаах этибит; сана төрөөбүт тутгут кыайан хаампат. Энэм ону уучабым үрдүгээр көтөхтөрө миэхэ биэрдэ. Баран истибит. Тугутум мөхсүбүтүгээр мин хаарга батары түхэн хааллым. Бүтүннүү хаары бүрүннүм. Хаар көхсүбэр киирдэ. Уучахпын куоттаран кэбистим, онтукам көс диецкии сиэлэ турда.

Энэм күлэ-күлэ эттэ:

— Пахай дабаны, бэйэбинээбэр кыраца кыаттарар эбиккин дуу!

Инньэ диебитигэр мин тугукка олус кыныйдым. Йитаатым, тугуту тайах маспынан кырбыахпын баардым. Тугутчаан тонгуу хаарынан барда. Мин жэнниттэн эккирэтийн ихэн хаалан хааллым.

Көхөөччүлэр тохтоон күүттүлэр. Мин сатыы ситэн кэллим. Ийэм, эбэм аах мин тугуту кырбаары эккирэтийн бин көрөннөр дэлби күлбүттэр. Мин дэлби тириттим. Бэргэнэм ыратын илиибэр тутан ихэбин. Сирэйм уу саккырас буолбут.

Ийэм ыйытар:

— Уучаххын бу хайдах куоттардын?

Мин этэбин:

— Тугутчаан мөхсөн тиэрэ кэлэн түстүм, ол ийн куоттардым.

Кинилэр бары күлэн бардылар:

— Бэбэхээ эрэ төрөөбүт бэйэбинээбэр быдан балыс тугукка кыаттарабын дуо?

Мин онуоха уордайан:

* норча—хаппят эт.

— Тугутчаан төбөтүн үлтү охсон кэбиңиэм, — динбин.

Энэм этэр:

— Тыый, ол тобо ити эрэйдээби өлөрдөнгүй? Улааттабына хайа үүтүн иниэн буоллаца дии.

Инныэ диэбитигэр мин уоскуйдум. Тугутчаангаг чугтаатым. Кинини олус аһынным уонна талтаатым.

САЙЫНГНЫ БЫРДАХТААХ КЭМНЭ КӨҮҮ

Сайыллыкка көһөн иһэбүт. Бырдах былтыг курдук хойдубүт, жуяаана да сурдээх. Тиритэммин бэргэһэбин илинбэр тутан испитим. Ол иһэн, түһэрэн кэбислиппин өйдүөбэккэ да хаалым. Бырдах сиэбитигэр биирдэ биллим.

— Бэргэһэбин ханна тыннын? — дийтэ чийэм.

Мин мөбүөбэ диэммин истибэтэх буоллум, сангарбатым.

— Бэргэһэбин сүтэрбикжин дуу хайаатын? — дийрчийэм.

— Сүтэрдим, — дийтим.

— Хайдах юл сүтэрдин?

— Тиритэммин устубутум даа ханна гыммылпын бэйэм билбэлпин.

— Кэһэй, кумаар сиэтэбинэ билиэн, аны сүтэрбэт буолуон.

Балачча барбахтыг түстүүбүт, бырдах тулуппата: этим кыһыыта сурдээх. Ийэбэр этэбин:

— Ийээ, бырдах алыс сиир. Тулуйбатым.

— Чэ бил, кэһэй, сүтэрбэт буол бэргэһэбин. Бырдах эйигин үөрэтиэбэ.

Ол кэнниттэн тохтуу түһэн баран ыйытта:

— Аны бэргэһэбин сүтэриэн дуо?

— Суох, аны сүтэриэм суоюа, — дийбин.

Онтон миэхэ бэргэһэ булан биэрдэ. Табалар бырдахтан мөхсөллөр. Ындышылара холборуян хаалар. Ол ахсын ийэм эрэй-мунг бөбөнүү көрөр.

Тохтоотубут. Ийэм сарсынгытыг гар бэйэтэ тордоих ўрабастарын онгоргоото. Киниэхэ ким да көмөлэспөт. Ийэм мийгиттэн ыйытар:

Ханаң эн бэйэн урабастарын рукалары онорор киһи буолуухунуй?

— Билбэллин. Энэм саба буоллахпына оноруобум.

Сарсынгытыгар эмиэ көстүбүт. Дьон тохтообут сирдэригэр жэлэн түстүбүт. Биэс тордох тураг. Манна билбэт дьонум элбэх этилэр. Кинилэр ортолоругар сурэхтээбит ажам Кынаачай баар этэ. Кини эмиэ дъаданы, абыйах табалаах этэ. Кынаачай тордобр эбэм, энэм, ийэм буолан — бижи бары киирдибит. Кийрэн ийэм дорооблоён баран, эттэ:

— Обом улахан киши буолла, бүтүн киши буолла!

ДЭЛБИРГЭ

Сарсын эмиэ көнөргө тэринэбит. Кийнэ ийэм тобо эрэтириини тырыта бысталатаа, синнигэс синнигэстик тэллэ. Муодарбаан мин ыйытабын:

— Ийээ, бу тутуу онороору тэллинг?

— Бу дэлбиргэ диэн аатыраг. Эн хата үчүгэй, араас дүүхүннээх таастарда итигэстээн танаар.

Мин таас хомуйга үрэххэ кийрдим. Элбэх бабайы араас өнгөөх — эриэн, мабан таастары булаттаатым.

Кэлэн ийэбитеттэн ыйытабын:

— Ийээ, бу таастар туюхха наада буолаллар.

— Сискэ баџар буурба түүүөбэ...

Сарсынгыгар үрэбүи өксөйө бардыбыт. Били урабастарбыт талыгырыы ихэллэр. Ийэм, эбэм уонна сурэхтээбит ажам сэргэстэхэе хаамтаран ихэн кэпсэтэллэр. Мин буоллахпына ыллыы ихэбин. Кинилэр мин ырыабын истэн күлсэллэр, хайгыыллар:

— Элэкэкэй! Дье бэрт ырыа!

Сурэхтээбит ажам этэр:

— Элэкэкэй! Обом — Эминньэх үчүгэй ырыаыт киши буолбут, добор!

Кини чиньэ дийтэбинэ, мин жыбыстан ыллырыбын тохтогобун. Сирэйбин ытиспынан саптан баран, ынырыбар саба түхэбин. Онтон тэнийбэkkэ, тулуйбакка, эмиэ ыллаан барабын. Үллээ-ыллээ хаамтарабын. Эмискэ эбэм эттэ:

— Чэ эрэ, түксу, ырыабын уурат! Тохтуулга тийдэххинэ ыллаар.

Төхө да ыллыахпын баџардарбын, эбэм тыллын истэн, ыллырыбын уураттым. Ол да буоллар киниттэн ыйытабын:

— Мин дөксө ыллыахпын баџарабын, ыллыбын дуо, Эбээ?

Эбэм эттэ:

— Кэбис, иннибитигэр киһи унгуоба баар.

Көрбүтүм, булгунных үрдүгэр киһи унгуоба баар эбит. Ийэбитеттэн мин ыйыттым:

— Ийэ-э, киһи унгуобун аттыгар ыллырыр тобо сатаматый?

Ийэм миәхэ бынааран биэрдэ:

— Киһи унгуобун таңыгар улаханнык сангарар кунаан, айыы буолар.

Сис үрдүгэр тийидибит. Дьон бары ол-бу таңас кыраңынын, тааны, көмүс алтан харчыны уурдулар. Онно элбэх баџайы сарадах бытырыыс таңастар ыйаанан тураллар эбит уонна таас араана, кирибинныйк харчы, ол-бу барыга чөмөхтүү уурууллубуттар.

ИККИ ОБОННЬОР ҚӨРҮСТҮЛЭР

Элбэх баџайы дьон тохтоон юлоробут. Тордохтор күн уотугар туртайлан көстөллөр. Таңырдъя таба бөбө биир сиргэ бөлүөхсөн тураллар. Биһи биир тордох таңыгар кэлэн ындышыларбытын туһэртээтибит. Бэйэбит тордох-путун туруорбакка эрэ дьон тордобор киирдибит. Мин эңэбин батыстым. Тордохко киирбиппилт обонньордоо эмээхсин уонна икки кыыс бааллар.

Энэмаанаа обонньору кытта күлсэн-кулсэ жэпсэтэллэр. Кинилэр бэркэ билсэллэр быналаах. Мин кими да билбэппин.

Энэмаанаа обонньорго жэпсиир:

— Эн биһи арахсыбыппыт син ыраатан баран хор көрсүстүбүт эбээт.

Обонньор эңэбитеттэн ыйыттар:

— Ол арахсыахпытыгтан ыла дьэ төһө бэркэ олордугут?

— Ээ, син бэркэ олордубут, тыыннаах сыйлдьабыт, ыалдьыбаппыт.

Обонньор эмиэ ыйыттар:

— Оттон кыылы төһө бултаабыккыт эбитэ буолла?

— Ээ, кыралаан син сиэтибит, эти элбэби хатардыбыт. Кырдъян эрэбин быналаах, кыылы кыайсан бул-

таабат буолан өрэбин. Хайыннарынан ыраах кыайсан сылдьыбаптын. Сылайсан хаалабын.

Обонньор онуоха эттэ:

— Оннук буолумуна, мин эмиэ сыл ахсын ыараан иһэбин. Аны кэлэн били былыргы эдэр эрдэбинээбит эргиллэн кэлиэ баара дуо?!

Энэм ыйытар:

— Хайа, оттон эн, хайдах олордунг, төнө бэржэ сыртын?

— Ээ, мин даҕаны син оттон сылдьабын... Бу ыалдъар буолан хааллым. Кылы сыл ахсын сиикэрэлээн сиир этим. Хата быйыл, урукку сыллардааҕар абыйабы бултаатым. Хайыннарынан хаамыы саҕана ыалдъан хааллым. Ол иһин ىааннья кыллаабатым. Уонтан эрэ тахса кылы флөрдүм үонна туөрт саҕылы бултаатым.

Энэм юну истэ олторон эттэ:

— Хор хата саҕылы байанайынг бэржэ биэрбит эбит, довор!

АБАМ ТУҮННАН ҚЭПСЭТЭЛЛЭР

Таба тыла соқуускалаах чэй истибит, Обонньор мичээрдии-мичээрдии миигиттэн ыйытта:

— Энэбин таптыыгын дуо?

— Таптыыбын, — диэтим.

Иннээ диэбиппэр энэмин мин диэки көрө түстэ үонна мин туспуган обонньорго қэпсээтэ:

— Обом куруутун үөрэ-көтө сылдъар эбээт, үкчү абатын курдук. Кини мичилийэ сылдъарын жөрө-көрө мин эмиэ үөрэбин.

Обонньор онуоха эттэ:

— Абата кырдьык, бэрт майгылаах үөрэ-көтө сылдъар киһи этэ. Кини тугу эмэ қэпсээн хайаан да киһини сэргэхситээччи этэ...

— Чугас эргин киниэхэ тэнгнээх хайындардыт киһи үөскээбэтэбэ, — энэмин төбөбүн имэрийэр. — Обом улааттабына, абатын курдук кылдьыт буолуо.

Ол курдук икки обонньор сайынгы күн кириэр диэри қэпсэтилэр.

Мин эбэбэр тыл кэһийбин уурдум. Онтукабын бастаан төгүрүччү тиис спинэн кэбийэн баран үтүлүгүм иһигэр ук-

тум. Ити бириэмэбэ эбэлээх ийэм тордохторун туроура охсубуттара:

Эбэбэр мин кэпсээтим:

— Биир обонньор уонна эмээхсин бааллар. Биһиги кинилэргэ тыл сиэтибит, чэйдээтибит. Онтон мин эйиэхэ кэһийбин аџалым, — иннээ дээн баран үтүлүгүм иһиттэн кэһийбин ылан биэрэбин.

Эбэм үөрэн «алаке» дээн сана аллайар. Мин тиис-тинэн төгүрүччү кэймээбиппин ийэбэр көрдөрөр:

— Көр обом кэһийтин, кутуйах курдук төгүрүччү кэймээбит дии.

— Алаке, обокком хор ийтэр-аһатар киһи буолан өрэр!..

НЭЭДЬЭ

Нөнүө күнүгэр һээдьэ буолла. Элбэх да элбэх киһи таһырдья муһунна: обонньоттор, эмээхситтэр, оболор, дъяхталлар.

Нээдьэ саҕаланна. Ово аймах, биһи бэйэбит наарбытынан туспа мустан һээдьэлээтибит. Дьон өр да өр һээдьэлээтилэр, түүнү бына, сарсынгы күн күөрэйиэр дээри! Биһи, оболор эмиэ, улахан дьонтон хаалсымаары, сылайыахпытыгар дээри үнкүүлээтибит. Онтон кыайан турбат буолан сылайан өлоро түстүбүт. Оболор бары айманаллар:

— Кэбис, сылайдыбыт, бүтүөбүн.

Ол курдук һээдьэлээн бүттүбүт уонна утуйан хааллыбыт. Утуйан турбутум буутум кыайан хаампат гына быстан хаалбыт. Ону ийэбэр эттим:

— Ийэ-э, атабым алыс да ыалдыбыт.

— Ол аата мөлтөх һээдьэһит буоллабын дии! Эһэн һээдьэһит бэрдэ, эн курдук хата ыалдыбыт.

ОЙУУН КЫЫРАР

Биир киэһэ чутаспытыгар ойуун кыырда. Дүнгүрун тыаһа дүгүнэс. Чэйдии өлөрон тулуйбатым, эбэбэр эттим:

— Мин ити дүнгүр тыаһын баран истиэхпин баҕардым.

— Бар да, олус өр буолума. Биңиги сотору утүйуюх-пут.

Бардым. Ойуун кыыран эрэр тордобор киирдим. Көрбүтүм, ойуун санга ойууннаан эрэр быңылаах. Таңаңын кэттэ. Биир ыарыңах обо ытамьныйа-ытамьныйа ойуун аттыгар олорор. Ойуун турда да эккирээбитинэн барда. Таңаңын бытырының сахсыллар. Ойуун ыалдья сытар обо үрдүнэн дүнгүрун охсо-охсо сур тургэнник эргийтэлээтэ. Үалдья сытар обо ажата дъахтар хамсатыг гар кырбамматах сэбирдэх табаңы уурда уонна этэр:

— Табаах сыйнына амсайылан дуо?

Ойуун табаахтаата. Обо ажата ойуунгыа этэр:

— Обоком ыарыгын дъэ көр эрэ!

Ойуун табаахтаан баран, хамсаны обо ажтыгар биэрдэ уонна төбөтүн илгистэ-илгистэ, ыалдьар обо диэки былаайабынан түүрэхтээтэ. Былаайаңа умса кэлэн түстэ.

Ойуун онуоха эттэ:

— Таба көрө сымдьян жиһи унгуобун аттыгар ханытыабыт, онтон ыалдьыбыт эбит.

Обо ажата ойууну ааттаар:

— Дъэ, кытаат, хайдах эмэ гынан утүөрдэн көр!

Ойууммут оюо тула эмиэ мэнэрийдэ. Обо ажата хамсаңа өссе табаах ууран ойуунгыа биэрдэ:

— Табаахта амсайаахтаа эрэ. Үалдъааччыбыгын утүөрдэрин буоллар абырыа этин.

Ойуун былаайабынан иккинин түүрэхтээтэ. Былаайах иккитэ олоро түстэ, биирдэ умса түстэ.

Обо ажтыгар ойуун эттэ:

— Аны эн санаарбаама, обонг мантан антакх утүөрэн иһиэ. Биир абааны олохсуйбуутун үүрэн кэбистим.

Ойуун иннээ диэбитигэр оюо ажата олус үөрдэ. Ойуун онтон маннъятын көрдүөтэ:

— Миэхэ биир ынгаахта биэрээр. Табаларгар биир элэмэс ынгаах баар, ону биэрдэххинэ сөп буолуо. Онтон срдугу туту эрэйиэмий?

Обо ажата үөрэ-көтө хардарар:

— Биэрэн буолумуна, эйигиттэн харыстыяхпыт дуо, биһиэхэ обобут эрэ утүөрдүн...

Дъиэлээх дъахтар, оюо ийэтэ этэр:

— Сөп чэ... Көрдүүр ынгааңа обобут таптыыр ынгааңа этэ. Үчүгэй баҗайы дъүүннээх...

— Кэбис, харыңыйыма, обобут эрэ тилиннин. Үтүөрдэрин билэн манъя көрдүүрэ буолуо...

Мин кэнникинэн утуктаан бардым. Тулуйбакка, олонрон эрэ, утуйан хаалбыппын. Дүнүр тыаһа лүнгүнээбигэр соңуйан унуктабын. Ойуун өр бајайы ойууннаата, сарсыарда буолуор, күн тахсыар диэри. Мин дьиэбэр бардым. Эбэм быыс иңиттэн өнгөйдө уонна эттэ:

— Тобо өрөй бу обо сырьттаба, күн тахсыар диэри?

— Эбээ, мин утуктаан утуйан хаалбыппын. Сарсыарда үнүгүннүм.

Көрбүтүм, кырдык, тордох дьиэ үөлэһин хайы үйэ күн сарданата кытардан эрэр эбит. Мин ыалдья сыйтар обо хайдах үтүөрэрин толкуюдуу олордум. Мин санаабар, кини хайдах эрэ үтүөрүө суюх курдук.

Кырдык юбо эрэйдээх сотору буолан баран өлбүт этэ.

ЭҢЭМ СААТА ТАППАТ БУОЛЛА

Эңэм саата булду сыйнаар буолбут. Чугас Микиитэ дин ааттаах ойуун баара. Эңэм эбэбэр этэр:

— Били обонньору абалан ойууннатан көрүмнэ: тобо эрэ таппат буоллум, бэл чубуканы сыйнабын.

— Ойууннатыха, кини билиэх тустаах туюхтан таппат буолтун...

Эңэм Микиитэ ойууну абалла. Дүнүрүн киллэрдэ. Мин дүнүрү тыаһатыхын олус бааран кэллим. Эңэм дүнүрү уокка куурда уурда. «Дүн-дүн» охсор, дүнүрэ сүрдээх тыастаах. Эңбитетэн көрдөһөбүн:

— Мин дүнүрү тыаһатым эрэ!

Эңэм миэхэ биэрдэ. Мин дүнүрү ойуун ырылатын үтүктэ-үтүктэ охсугалаатым. Онуоха эңэм этэр:

— Кэбис, итинник тыныма!

Ойуун туран кыыраары онгоһунна. Кыырар таңаһын таңыннардылар. Дьон муһунна: иһит уурап оронго, аангя тордобу тула олордулар. Ойуун обургу харабын мунунан көрдө, тылын таһаарда. Онтон эмискэ өрө хөрө-көрө ойуолаата, ыстаныталаата, уоту бурайан кэбистэ. Кутталбыттан таһырдья ыстанаары гыммыппын дьон мәһәйдээтилэр. Сүрэбим тип-тибигирэс буолла. Эңэм эттэ:

— Көр чэ, ессө да ойууннуу кутураг буол! Ойуун итинник суюстаах буолар.

Тохтуу түнээн баран ыйытарды:

— Хайа, аны үтүктүөң дуо?

Мин сангата суюх дьон сирэйдэрин көрүтэлийбин.
Ойуун кыыран иһэн эттэ:

— Хайа, дьиэлээхтэр, бааргыг дуо?

Дьонум уөгүлэһэ түстүлэр:

— Баарбыг, баарбыг!

Ойуун этэр:

— Түпүүбит бурууттан амсатыаххыг дуу?

Уот кыттытыгар тобуктуу түнээн дүнгүргээр өйөннө.
Эһэм хамсатыгар табаах ууран ойуунгыа биэрдэ:

— Дьэ хайдах эмэ гынан көрүүлэнэн көрдөргүн бэрт
буолую этэ. Чубуаны да кыайан таппат буоллум. Туух
буолта буолла.

Ойуун табаабын тардан буттэ. Эһэм чилиитин сыйыр-
баата уонна былаайабынан түөрэхтээтэ. Былаайаба оло-
ро түнүтэлээтэ.

Ойуун эттэ:

— Чубуаны өлөрөн баран, иһин сыйатыттан уокка
бэрсибэгтэх эбиккин. Ол иһин сыйнар буолбуккун.

— Ээ дьэ буоллаа... Хайдах эмэ гынан көмөлөһөн
көрдөргүн үчүгэй буолую этэ, — диэтэ эһэм.

— Мантан юнтах көнүөбэ, табар буолуон. Соторунан
биир аңаар муона тоостубут атыыр чубуаны өлөрүөн.
Ол уга тобугун сыйатыттан уокка бэрсээр, оччою сыйы-
лат буолуон.

— Дьэ бэрт эбит. Оннук эрэ буоллун!

Ойуун тойтугулуу былаастаан эһэбэр этэр:

— Дүнгүрдэ миэхэ онгорон биэрээр.

— Сөөп, онорумуна! — диэтэ эһэм.

Ойуун ойуумсуйан бүттэ. Чэйдээн баран утуйдубут.
Абыых хонутунан эһэм ойуунгыа дунгур онгорон биэрдэ.

Онтон эһэм чубукаларга сылдяа сатыыр да биир да
чубуаны өлөрбөт. Күн ахсын сыйнаан кэлэр. Эһэм ити
кэнниттэн саатын уоһун бэйэтэ игиинэн жылгата аалла.
Сарсынгытыгар баран, биир чубуаны өлөрөн кэллэ.
Онтон ыла чубуаны көрдөүн ахсын өлөрөр буолла.
Эһэм эбэбинээн кэпсэгэллэр:

— Били ойууммут тугу да билбэт эбит дуу, хайда-
бый? Хата бэйэм саабын оностон баран сыйыспат буол-
лум.

Эбэм эмиэ этэр:

— Кырдышык оннук быһылаах.

АБАМ ТУҮННАН АХТЫНЫ

Ийэбитеттэн мин ыйытабын:

— Ийэ-э, мин абам ханна бааттай? Тобо оболор миитин журуук «абата суюх», тулайах диэн хаадылылларый? Оболор абалара кыл чоонгкутун абалаллар, оттон миэхэ ким дааны абалбат...

Иннээ дээбиппэр ийэм умса көрөн олорбохтоон баран миэхэ кээсээтэ:

— Абаг адьас кыра эрдэхчинэ суюх буолбуга. Оччотообуга эн тугу да билбэт этиг. Абаг мэлдьи бултаах кэлэрэ, чоонгкуну, чалыгыны туппутунан сылдьара. Кини учүгэй булчут этэ. Ангардас кыылынан ииттинэн олорбуппут. Табаны дэнг кэриэтэ идэхилэнэрбит. Табабыт адьиах, баара эрэ уонтан тахса этэ. Саас эрэ буоллар хайынарынан хаамара. Сарсыарда эрдэ, халлаан сырдынта турал, солуччабын сыйын сүгэн хайынарынан баран хаалара. Киэнэ биирдэ бултаах жэлэрэ. Иннээ гынан, эти элбэхтик хатаран саппаастанаарбыт. Ардыгар тийнгниир этэ, түбэспит күнүгэр 40—50 тийнгнээх эргиллэрэ.

Истэн олорон ийэбитеттэн өссө ыйытабын:

— Ийээ, абам хайдах суюх буолбутай?

— Кини ыалдъян өлбүтэ... Биир сывы бына ыалдья сытан баран, нөнгүө сывыгар бараахтаабыта.

ИЙЭМ СОБОТОБУН СОРДОНОРО

Абам көнө сывлдьар булчут эбит. Адьас кыра эрдэхпинэ өлбүт.

Абам өлүөбүттэн ыла, ийэм бэрт кынжалбалаахтык олорбут. Туох баар үлэтигэр, сырыйтыгар бэйэтэ соботох сывлдьара. Киниэхэ көмөлөхөр ким да суюба. Учүгэй аны ахаабатаба. Чэй, табах дэнг кэриэтэ эрэ көстөрө. Олбу үүнээйини сиртэн хомуйян чэй онгосторо. Дьюн табахтарын унгуобун тардара. Арыт, табах хаатын кынйыган тардара. Ийэм бултаабат буолан, чэйин, табабын тирий, тыс имитэн булунара.

Кэнники табаларын барытын кэриэтэ сиэн, биэс эрэ табаны ордорбута. Дьюнтон дьюнгэ сывлдъян тирий имитэн, тангас тигэн айацын иигтэр буолбута. Күннүктээх

үлэтигэр кутуу чэй, хамса табаах сыйын да биэрдэхтэринэ, ийэм эрэйдээх учугэйдик төлөөтүлэр дийн, үөрэрэ.

Ийэм сайынын чынччылаан* киэнэ, сарсыарда анылыгын булара.

Кэннэки мин табаны син учугэйдик көрөр буолбутум, дьон табаларын манырым. Табаарыстынаан Степанинын иккиэн күнүүн көрөр, түүнүн маныры буоларбыт. Тобус саастаахпар миитгин ийэм убайбар табанынан биэрбитэ.

УБАЙБАР ТАБАНЫТ БУОЛЛУМ

Тобус сааным туолуутупар убайбар таба көрөөччүү буоллум. Убайым саха баайдарын, атыныттар табаларын тутар этэ. Мин кини тутар табаларын түүнүн манаан баран, күнүс эмиэ көрөбүн. Олус сылайабын, куруутун утукутуу сылдьабын. Ол үлэбэр убайым тугу да биэрбэт.

Сороюор баайдар оболорун кытта барсабын. Ол сылдъян хас сырды аайы миигин дэлби дьииблээн ыттар этилэр. Бырдах биримэтигэр бэргэхэбин былдышыллара. Бырдах сиэтэүинэ, жүлсэллэр:

— Йэ-һэ, ити уол араастаан сирэйин туттар уоннатарбанар.

Ол курдук эрэйдээн-эрэйдээн баран, бэргэхэбин биэрэллэр. Маның сылдъян миигин сир саамай жунаанынан ытталлар: тааңынан, эбэтэр хайа сирэйинэн. Оттон бэйэлэрэ буоллабына жөнө ньуурдаах сириен бараллар. Мин күүхүм мунгунаң сырьттахпына, кинилэр хантылыллар:

— Һодья, һодья**.

Кэннэки табаларбыт сыйттахтарына, биңиги чэйдээбитетинэн барабыт. Баий оболоро сяалаах этинэн өйүөлэнэллэр. Миэхэ туюх да суюх. Арыт сылбахай ууну иңэбин. Кинилэргэ алыс ымсыырабын, силбин бына ыйыста олорбун. Кинилэр миигин хаадылыллар:

— Биңи табабыт элбэх, ол иниң сяалаах эти сиibit. Оттон эн абан да суюх, табан да суюх. Ол иниң дьон тобоюн сиигин, унгуобун тиниктиигин. Сыаны сиэтэххинэ, араана минниигэхиттэн аяаххын аппытынан өлөн түүөн этэ...

* Чынччы — күөгү.

** һодья — түргэнник, хамсаамахтаа.

Мин улахан сандара түнэбин...

Сарсыарда табалары тордох таңыгар үүрэбит. Мин дыиэбэр киирдим. Энэм, эбэм уонна ийэм чэйдэрин инэ олороллор. Миигин көрөн үөрэ түстүлэр.

— Обоккобут хор түүнэри табада сымдар киши буолла дик!

Эбэм уонна ийэм икки ардыларыгар олорбун. Ийэм миэхэ быыкаайык буспут сыаны уурбут: убайым бэбэхээ манггайы* идэхилээбит. Энэм ыйытар:

— Сыччай, төхө бэркэ сыртын? Утуктаабатын дуо?

— Олус утуктаатым. Сылайдым. Оболор миигин туой кунаңсан сиринэн, хайа сирэйинэн, тааынан сыртынина-раллар. Табалар сыппыттарын жэнэ чэйдээтибит. Онно кинилэр сяалаах эти сийллэр. Мин ону көрөн олордум. Ол олорон кэпсэтэллэр: «Биңги элбэх табалаах буоламмыг сяалаах эти сиibит; оттон эн абата да, табата да суюххун», — диэн.

Мин кэлсээммин истэн баран, ийэм марылаачы ытаат. Эбэм ийэбин саататар:

— Былыр үйэбэ сух буолбукка харабын үүтүн ба-раама. Биңи да сбобут улааттабына биңгини иитиэбэ...

Энэм тобо эрэ олус уордайда:

— Дъаабаллар! Обобун атабастаан эрдэхтэрин... Ава-та суюнан хаадылыыр буоллахтара... Кинилэр да аба-лара таас дьон үү дуо? Син биир өлүмнэ, ханна барыахтарай. Тот буолан ол-бу буолан эрдэхтэрэ абатын, көр эрэ!!!

Энэм маныык абаламмытын мин урут көрө илик этим...

ОДУУЛГА ТАБА МАНЫЫБЫН

Мин улааттым, табаны үчүгэйдик көрөр буоллум. Бырааттарым эмиэ улааттылар. Биир одуул баара. Ол атыыыттар табаларын көрөрө. Кини миигин ийэбитеттэн таба манатаары көрдөөтө. Ийэм миигин биэрдэ. Одуул икки оболоох. Мин кинилэртэн толлобун, дьяхханабын.

* Манггай — төрөөбөт буолбут тыбы. Куруутун эмис буолаачы.

Табаларбын манаабытынан бардым. Түүнэри-күнүсчэри арахпакка сылдьабын. Төхө да улахан ардах буоллар син биир ыытар этилэр. Мин нусчакабын* кэтэн барабын. Табаларым ыныллан хааланнар, бэрт эрэйинэн мууньабын. Арыт сороо табалар сүтэллэр. Ону күнүүктээн көрдөөн дэлби сыйлайан кэлэбин. Дьиэбэр буоллаяна мөнгө тоңуйаллар:

— Тугу булан аны сылдьангын табалары сүтэргийтин?

Мин сынгааца сагата-ингэтэ суюх бүк түнэн олоробун. Тангаынм силгэ журдук ибили сыйтайан хаалар. Оболор ону жөрөн:

— Көр, көр, бу уол нусчаката саһаран хаалбыт!

Чэй ортоюна уонна ахаабыт астарын тобоюн биэрэллэр. Онтон дъахтар юруйар:

— Бар, нохоо, масти мастиаан кэл! Кэлэн баран утуяаар!

Ардах ортолугар аны мас мастьы барабын.

Тангас биэрбэгтэр, оболор эргэлэрин жэтэбин. Ийэм тикпит тангаа илдьирийэн бүттэ. Ихим кытаран көстөр, атабым тарбахтара быган тахсаллар. Оболор ону күлүү тыналлар:

— Көр эрэ, сонун көр, тураах хайыта тыыппытын журдук салыбырыы сылдьар.

Мөбүллэрбүттэн саллан тангаын алдьаммытын эппэлгин. Биирдэ эмэ дъахтар абырахтаатаына ханытыыр:

— Хайдах бу айылаах хайыта тыытабын, тиискинэн кирэбин дуу, тугуй?

Ол ахсын ийэбин санаатахына жистээн ыттыбын. Биирдэ эмэ тийнг өлөрдөхпүнэ, бэйэлэрэ ылаллар. Атылаан тангас ылыналлар. Оболор араас үчүгэй нуучча тангаа ырбаахылаахтар. Мин сарыы ырбаахы элээмэлзэхчин. Сарыы ырбаахым ардахха сыйтайан баран, куйааска хатан хаалар. Онтон оболор биир туспа күлэллэр, үөрэллэр, ырбаахым хачыгырырын араастаан үтүктэллэр: «кабан-кабан, каинг-каинг» дии-дии күлсэ-кулсэ сырсаллар...

* *Нусчака* — түүтэ тас өттүгэр, тириинэн тигиллибит эргэсон.

МИИГИН КУОРАККА АБАЛЛЫЛАР

Революция кэннинэ, үрүн гвардия үлтүрүтүллүбүтүн кэннэ Верхоянскай Сыйэриилээх Комитетын председателэ миигин Якутской куоракка абалбыта.

Куоракка кэлээт, кини миигин бэйэтин дьиэтигэр илтэ. Тангаым бутуннүүтэ тирии тангас этэ. Саьинньабым, суорбанным таба тириитэ. Дудикам* чубука тириитэ. Ырбаахы диэн суюх.

Өтөр чээйдээри олордубут. Бийр нуучча жиһитэ — учуутал уонна миигин абалбыт жиһи бааллара. Кинилэр миигин икки ардыларыг гар олортулар. Итните жиһи тулуйан олорбот буолла. Мин дүдикабын уһуллум. Дудикам түүтэ остуолга ыһылынна. Сыгынньабын олорон чэйдээтий. Кинилэр хайдах эрэ дьиibэргийиллэр уонна аһыннылар быһыылаах. Иккиэн икки өттүбүттэн сахар биэрэллэр. Көлөһүнүм сүүрүүгүрэ олорор. Ону илиибинэн сотто-сотто чэйднибин.

Киэхэ утуйдубут.

Сарсынгытыг гар туран көрбүтүм, суорбанным түүтэ юрону толорбут. Этэрбэспин кэтэ олорон саныыбын: тангаым бүттэбүнэ хайдах буоларбыный? Этэрбэхим алдъаннабына баас иэдээн...

Сарсыарда дьонум кэпсэтистилэр: «Бу 'обо тангаста биэриэххэ. Хараңа сиртэн кэлбит жиһи 'буоллаа дии»... — диэтилэр быһыылаах.

ОНтон миэхэ арай тангас биэрдилэр. Маахылла санга тангас: ырбаахы, сапыкы, көстүүм, юурбан!

«ИСПОЛКОМ УОЛА»

Учуутал миигин оскуолаа илтэ. Күтүр улахан дьиэбэтийдигит. Киирдигит. Дьэ, доҕоттоор, 'обо бырдах курдук! Сангаларыттан бу улахан дыэ ныиргийэргэ дылы. Кулгаабым хайдах эрэ төйөн хаалла.

ОНтон дьэ үөрэммитинэн бардым. Урут саха тылын билбэт этим, өгэ суругу билиэм дуо?! Онтон өтөр соғус сахалтын кэпсэтэр уонна сурийар буоллум. Саха оболоро мин эвенкийни сангарарбын олус истиэхтэрин баарааллар,

* Дудика — түүтэ ис өттүнэн тигиллигит сон.

сонургууллар. Арыт батыңа сылдъан соруян сангардаллар, ыллаталлар дағаны.

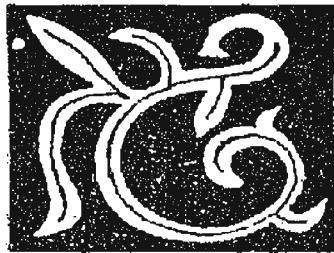
Учуталым миигин сөбүлүүр курдук. Куруутун ыйытар:

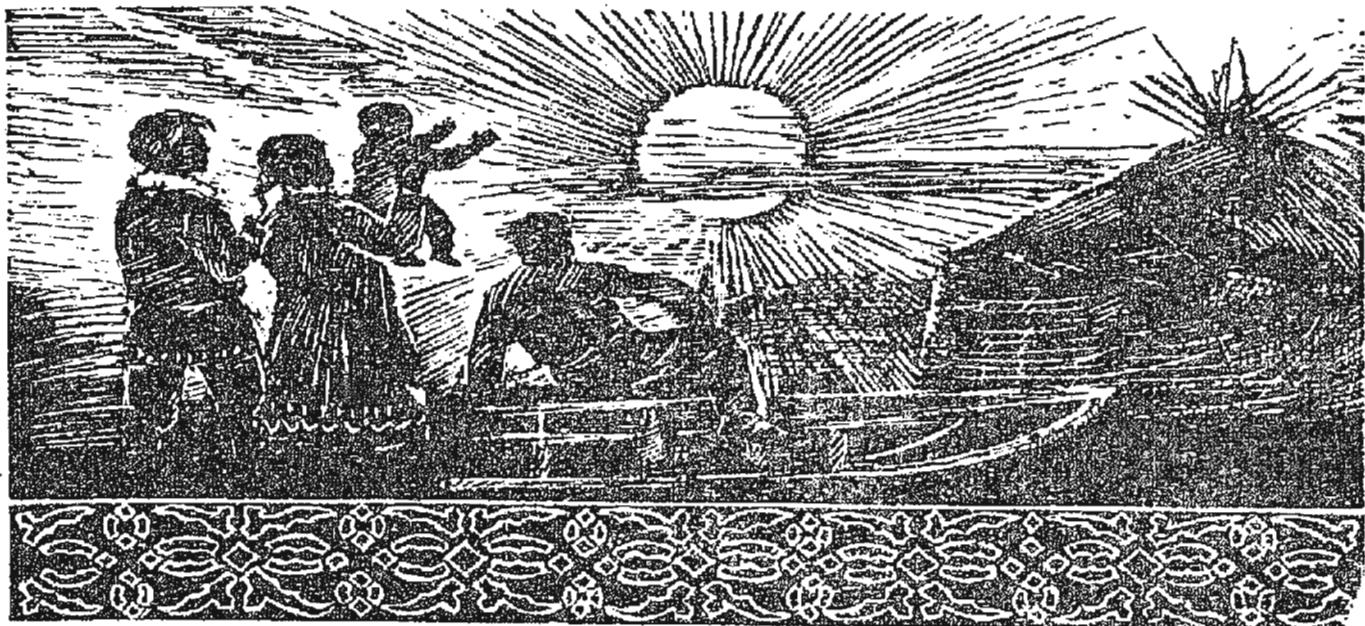
— Хайа, хайдах сылдъабын? Оболор учугэйдэр дуо? Дышибэлээбэттэр, атаастаабаттар дуо?

— Оболор учугэйдэр, тыыппаттар, — диибин.

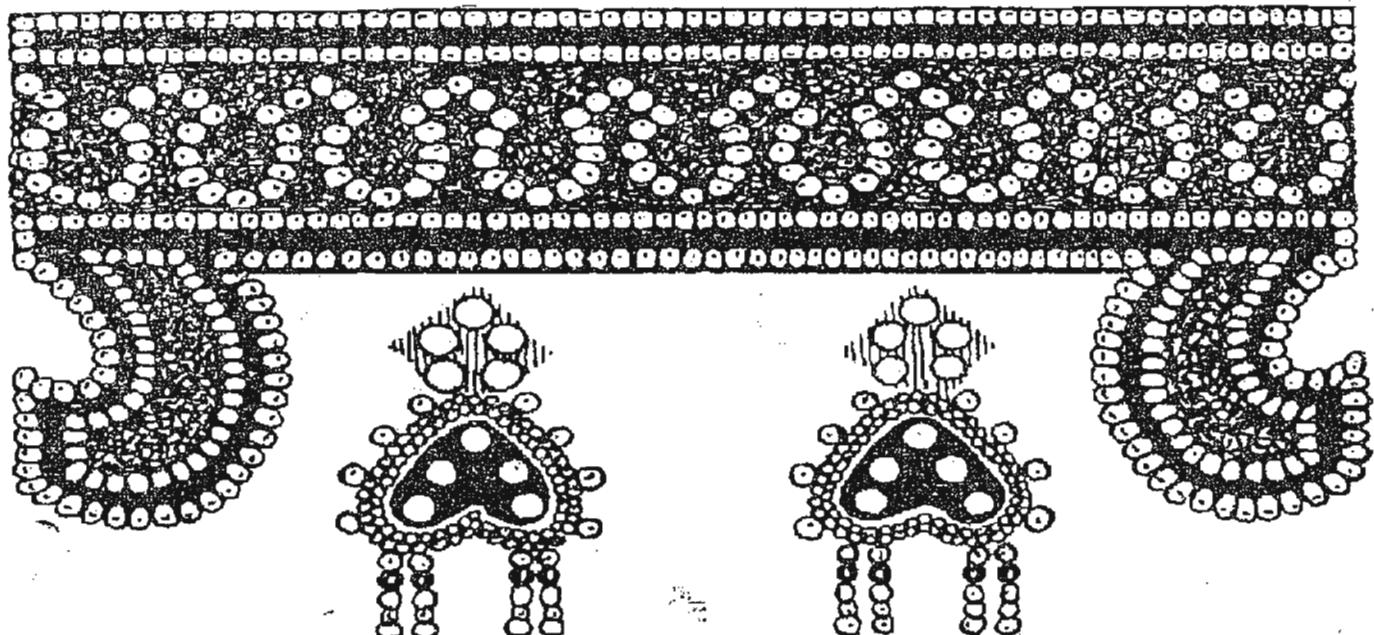
Мин тангым ѿссе уолсайынан оболор гиэннэринээбэр ордук буолан табыста. Барыта санга. Сонум эмиэ учугэй бағайы.

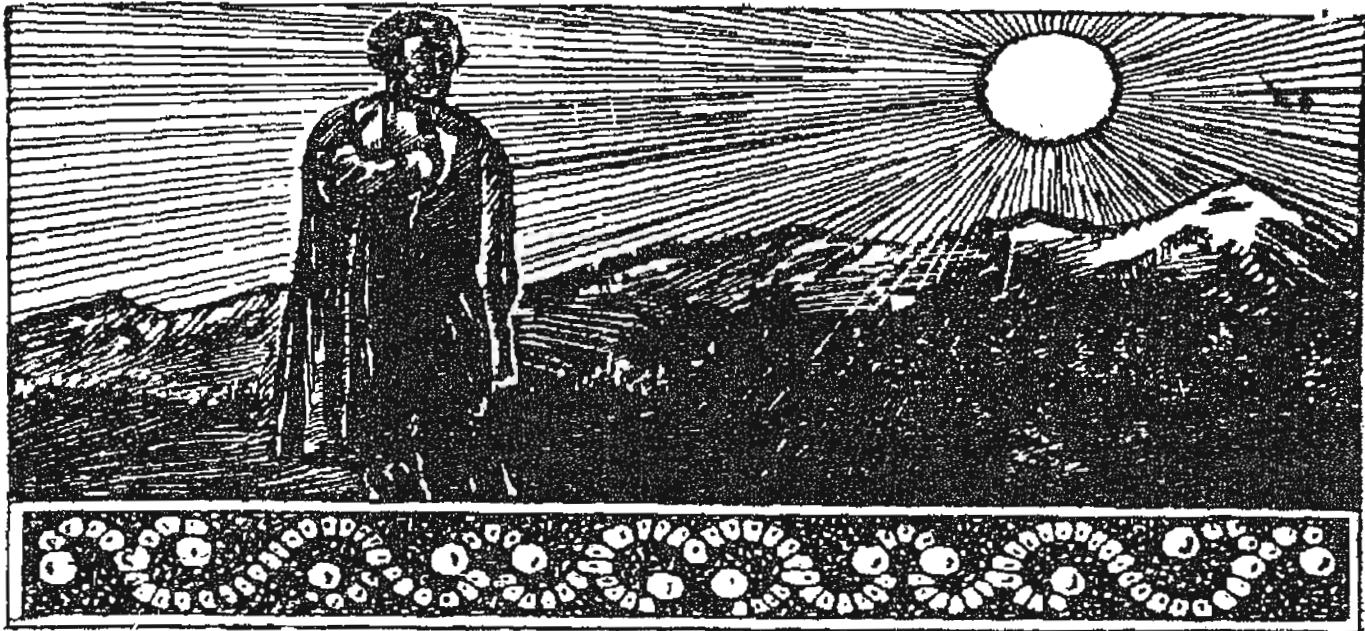
Оболор миигин: «Исполком уола», — диэн ааттыыр буоллулар.

КУНУ ТАПТЫЫБЫН

АНАБЫЛ

Тонг дойду буоруттан
Туллубат тууралаах,
Хоту сир кунуңуттан
Хонгнубат силистээх,
Тайба таас быыңыттан
Тардыңаар тымырдаах,
Табаныт омуктган
Тахсыбыт поэттан;
Булууңут эбээнтэн,
Имиинит ийэттэн
Иитиллэн үөскээбит,
Буомнанан улааптыт,
Бороостуой киниттэн;
«Ньукулай тонгустан»,
Тулаайах урдустан,
Тонгкуруун тыллардаах
Тойукта тутаахтаан!

ПУШКИН ҚЭРИЭНЭ

Мин ааппынан туолуу бүгүм улуу Русь
иитэ,
Миигин ааттыа манна туюх баар омук,
Славян бардам сиэнэ, финн, билингги
Тонгус, степь иччите калмык.
дъинкей

A. С. Пушкин

Биңиәхэ быллыр бэл диэтэр «кун ыраахтаабыт»
Арбахтаах эһэ курдук суюстаах аатырыт.
Арай ырыа ыраахтаабыта Пушкин ыраас сурэбинэн
Ахтыбыт әвенниәри, — кэриэс тыл жэбийн...

Биңиги киэн тайбабытыгар элбэх сүүрүк устар.
Онтон бииргэ туюх баар тыыннаах бары мустар.
Ол өрүү ыллыы, туойа устар: «түмсүнг» дийн ынгырар,
Ол субу күн сирин ханаң да уолбат тымыра.

Мин этэбин хас әвен тыллаахха:
Улуу Пушкин кэриэнин батының,
Ыраахтан ыраахха!

КҮН СЫРДЫГЫН ТАПТААН

Күөх сирэмнэ, тыаңа сырыйттым,
Кэлэ-бара киэн сири син хаамтым.
Сатала да суюх үчүгэй эбит
Саманна төрөөбүт, үөскээбит!
Хас хардыынг сарданганан ыйыллар,
Күн сардангата атаххар кэһиллэр.
Ол курдук күнтэн атара — сардана
Ыныллан түспүт от-мас быйын ааңа.
Дъэ дъикти! Поэт сымбыар тыатыгар
Күн даңаны уотун сырдыга
Ордук дъэрэлийэ тупсан тыгар, —
Оннук өртөн өс-тыл кырдыга.
Мин да Пушкин курдук өрөкүйдүм,
Ол иһин поэт буоллаңым диибин;
Мин да нууччалыы туойуохпун көбүйдүм,
Ол иһин бары омук хаана биир диибин...
О, күөх тыгам, көнгүл дуол дойду,
Туох баар буолуой, эн курдук күндү?
Өргүү эйиэхэ оболуу үөрэбин,
Эн куруук киэртгэнэр буолаңын,
Утуйа да сыган түүлбэр көрөбүн.
Эт, тобо мэлдьи өдэргин, кэрэбин?
Куруук эн көрүлүү туралын,
Тобо мэлдьи мичилийэ үөрэбин?
Эт, тобо?
Оччою арай дуунам дуонуйуо,
Оччою дъэ поэтынг уоскуйуом.

КЫНЫЛ КӨМҮС КЫЫСТЫЫН КӨТҮҮ

Сындырыс сырыйлаах үучах курдук
Салгын аалыгар олордум,
Үөһэ да үөһэ көтөн табыстым,
Үрүнг бывыттыын алтыстым.
Хотой буолан курулаатым,
Халлаан кырсынан айаннаатым.
Силлиэ холор'ук аргыстаах, —
Сиртэн тэйдим ырыых-ыраах...
Күөх унаар кэтит киэн тоюооммут:
Көбүөр саңа әрэ буолбут,
Били дыылбан тыгабыт, маспыйт
Бытых курдук бытыхыраспыйт,
Инчэ кылаана буолан очкооннор.,
Эймэнэн көстөллэр дьоннор.
Бинсэр обуруу саңа буоланнаар
Дыиэлэр тиңиллэн сыйталлар.
Ленин жуоратын үрдүнэн
Көтөбүн күөх урсун үөһүнэн.
Күн аннын диэки чугаанаан
Көтүһэр көмүс кыысчаан,
Кырасаабысса кыысчаан,
Кыныл көмүс чыычаах...
Күн ол кыыны оборгуур
Көмүс долгун суңуобар оонньуур...
Күн кыынын кытта мин көтөбүн,
Күлүмнүү-мичингнии үөрэбин!
Хор бу дыикти да буолар эбит,
Холто курдук эргийэбит!

Эргийээт салгын аала
Түнэр көмүс көтөр буолан;
Көмүс көтөр көхсүн иһиттэн
Көтөн тырыбынаан түстэ
Кыныл көмүс чыычаах,
Кырасыабай кэрэ кыысчаан —
Дылыгырас көнө унгуохтаах,
Тырыбынаас уоттаах харахтаах,
Тэтэркэй ыраас хаанаах,
Эйэбэс эриэkkэс майгыннаах!..
Кинилиин, ол көмүс кыыстыын,
Күөх хонуунан хаамтым...
Учүгэй да күн буолбут,
Хонуу да тупсубут!..
Бырааай, күн кыына,
Бардын, сүттүнг эн, дьон быынаар...
Сиринэн барбыт суолунг биллибээт,
Халлааннаан көппүтүнг көстүбээт!..

ЫРЫА

Туундара кырсатыны
Гүнэлайан кини жэлэр,
Оччобо тула өтгүм бүтүннүү
Күн тахсыбытыны
Сырдыгынан туолтар,
Оннук киниэнэ
Кэрэ дыикти килбиэнэ!
Ону утары көрүөх
Миэхэ күүс да сух...
Үөртэн быстан сыйльдар
Тулаайах тугуттуу,
Үөмөр-чүөмөр үктүүбүн
Тулабын одуулуу...
Соңуруу итии салгын миэхэ илгийэр,
Субураабыт сүрэбим долгуйар,
итийэр.

Күн үрдүгэр, күн сырдыгар
Көмүс чычаах көнгүл ыллырыр-
туойар;
Күн уота кинини иилиир, курдуур,
Күн уота кинини куунаар, ууруур.
Көрүн, мин да сүрэхэйим
Күнгэ көбүйэрэ сүрүкэйин!..
Харангаттан үөһэ таланаар,
Халлаан үрдүгүн былдынаар
Күн кэриэтэ эбит буоллаа
Мин дааны учүгэйгэ баам...
Көмүс чычаах тырыбыны
Көнгүл ыллаан дырыбыныр.

Халлаан умайар сырдыга
Харахпар чаңылыйа тыгар.
Итии сир нарын хахыйаба,
Илигирин тыаңы турдаба,
Үчүгэйин
Күүгүнүү долгуйан,
Көй сэбирдэбүнэн оргуйан!
Оттон мин...
Тонг дойду
Тоһобос титиригин курдук,
Тылаабат мутукчабын
Талбааты уунабын,
Талбааран турабын,
Тыла суох
Тонхолдыйабын...

МУОРАБА

Хотугу хахсааттаах ىاللاان
Холоруктаах дохсун буурбата
Модун уорун күүһүтээр
Муораны күөстүү үлүннэрээр.
Борокут үстан дыгдалыйар,
Буруота бурбачыйя бысталанаар.
Кыынныар долтуну кырыйян
Кылана көтөллөр хоптолор...
Көхтөөх күлсүү диэки арай
Көрө түстүм палуба үөһэ:
Кыынырыбыта ааспыт буурбабыт
Кыргыттар баттахтарынан ооннуур;
Собуруу дойду кыыс оботун
Солотуулаах долгун суһуюңун
Күн уотугар күлүмнэтэн
Көнгүл өһүлээр,
Көнгүл ынаар,
Сахсыйар...

МУУСТААХ МУОРА КЫТЫЫТЫГАР

Тыйыс чынын обургү
Тына бурбачыйан кэллэ,
Күөх сайыным баражсан
Күөбүн илдьэ күрэннэ.

Сытыы тымалга кыйдатан
Сылаас күннэр куоттулар,
Итии тымны охсуңан
Имэннээх дыыбар хотто.

Күммүт аны кылгаата,
Күлүк түүммүт уңаата,
Күн сырдыга чугуйда,
Түүн харангата халыйда.

Төгүрүк күн баражсан
Төлөнүн өрө ыңан,
Төреөбүт итии сиригэр
Түнэ турда төкүнүйэн...

Күңәбан күн-дышыл кэллэ,
Куру-кэри оболорго:
Таба үөрүн кэkkэлэтэ
Тааңынан ооннуур уурайда.

Кэрэ күммүт оннугар
Кэрис бараан ый тыгар,

Харанга түүнү сырдатан
Харах буолан туналысыр.

Табаны тахсан сүоллуурга
Талыы ыйдана буолбут.
Түрдүм бүгүн берт эрдэ
Тордохтон ойон табыстым.

Көөртүм: хотугу халлаан
Кутаалана умайар,
Дъукээбил уотун төлөнө
Дыирибиний долгуулдьуйар.

Муустаах муора үүрдүгээр
Уот байбалым бааллырар,
Кыраха хаар кырсыгар
Кылбайар күстүк юонньуур.

Маниык дыикти дойдуга
Маңан табаларбын көлүнэн,
Үрүнг холюрук буолан
Үөрэ-көтө айаннаатым.

НАКАНДЬА ЭБЭМ

Саймаарыйар салгыннардаах
Накандья үрэбэ эбэжкэйим,
Орой булгунн баар тахсаммын
Одуулуу көрө турдахпына —

Көвөрө чэлгийбит сыйнытыгар
Күлүмүрдүү сүүрэр уулара
Эрчимнээх маамык түрдэстэн түнэриний
Эриллэн-буруллан сытаахтыыр эбитеттээр.

Дуобат курдук туруоруллубут
Тордохчоон дьиэлэрин тулакатыгар
Туорах курдук бытарыннанар
Табаларын үөрдэрэ сырсаахтыыр эбитеттээр.

Ону одуулаахтаан көрөммүн
Обо саастарбын ахтан санаатым:
Күн сиригэр эн сабачча
Күндү дойду баарын билбэтийм.

Дуунабар кутгууллан сылдъар
Доржоонноох салгынын суугуна,
Сүрэхпэр инэн сылдъар
Сүүрүктээх юуларын сөрүүнэ.

Эн илгийэр сылаас тылынын
Эппин-хааммын чэбдигирдэр.
Эйигин хайгыгырга ол ини
Эриэккэс тылы кыайсан булбатым.

КИНГИКИЧ*

Кингикич үрэбим
Кингкинэс-лингкинэс
Кэтит киэн киэллитэ
Кимиэллээх силлиэллээх,
Чыңыырар-хыңыырар
Чысхааннаах хахсааттаах.
Халыңый, халыңый
Халыжан наартачаан,
Табыйый, табыйый,
Табачаан табаарыс,
Чыбыгыр-чабыгыр
Чыбырбас туйабын,
Чыгдаарар-чугдаарар
Чыгдаан суол чынкынас!
Куутунас-суугунас
Кулгаахпар чункунас,
Талыгыр-талыгыр
Намыаскам талырбас.
Табачаан тардыңан
Тыңыыр быам тыңкынас...
Кингикич үрэбим
Кингкинэс-лингкинэс
Кэтит киэн киэллитэ
Кимиэллээх силлиэллээх!..

**Кингикич* — Чыңыырар, (урэх аата).

ТИИНГНЬИТ ҮРҮАТА

Тымныы обус буолан орулуур,
Тына оргүйар, бурбачынгнийр.
Тыал кыныран кыланар, кыйыдыйар,
Тула хаары ынтар, ытыйар.

Тийгт ойуур күнү бүелтүү үүммүт,
Тииң манна туорах курдук үксээбит.
Үөрдүспүччэ үөрэ-көтө ооннууллар,
Өрө-танинары тииккэ күнгүгуууллар.

Тулаалыы мин хаамтым тииттэри
Тонотолоон ыллым туорахтары-тиингнэри,
Бытырыыс курдук курбар баайдым,
Былааммын толорон быдан анардым.

Доботторум, Ньөбэкэн уонна Иргыт,
Дойдуга дъэ кэллэ бааргыт:
Айаннныыр ыллыхык тыргылынна,
Айа кирсин курдук тардыхынна,

Атастарым, Ньөбэкэн уонна Иргыт,
Алыс ыраах баар сиргит:
Буурбанды кытта тэнгнэ сырсын,
Бурбайдын кырана хаар жырса.

Хатарыылаах хатынг мас сыарбя
Халыйылаа халынг да хаарга,
Ханнык да тумангы суолу булуобум,
Сирдьит буоллун чуорааннах ньюобу.*

Тымныы, баар, орулаатын да хайаатын,
Тына оргуйдун, бурбайдын,
Тыал, баар, кыланннын, ытаяатын,
Тула хаары тиитин, ытыйдын!

Ханнык да тумангы суолу булуобум,
Сирдьит буолло чуорааннаах ньюобу.

* Ньюобу — табаны салайар мас.

МААЙ КҮНЭ

Төгүрүйэр сир ийэ
Түмүк кэмэ эргийэн,
Түүлээх суорбан халлааны
Дьөлө кэйэн ый быкта,
Түүнүн да жүннүү тыкта!
Үүнэ сонтон Маай күнэ,
Уруй-туску · Маайга!

Маай күнэ сир урдүгэр
Тахсар дылбыт түмүгэр,
Кэлэббит онно эргийэн,
Бүтүн сэлэг кэрийэн:
Дыыбар муоюн тохутан,
Хаары-мууңу уулларан,
Булду бултаан мунгнанан,
Былааммын толорон,
Олох-дъанах онгостон,
Онгу-маны син гынан —
Кэмнээх дылын эргийэн,
Кэлээхтиибит Маайга тиййэн,
Кэрэ Маайга туску!

Кэрэ Маайбыт күннэрэ
Киһиэхэ кынат үүннэрэр,
Күн уогта күүскэ тыгар,
Күөх тыа арылла туһэр.
Кэрэ Маай кэлэн иистин,
Кэриир кэскил кэлистин!
Маай кэллэ. Мэлдьи кэлиэбэ,
Муус-хаар бураллан иниэбэ.

ҮЧҮГЭЙ КҮН

Астыбыт халлаан
Арыллан сырдаан,
Сирдэриим үрдэ
Сэргэхсийэн үөрдэ,
От-мас салгына
Обуста долгуна.
Дэбдиэ, Дэбдиэ,
Бэрдиэн, чэлгийэн!
Бу манык күнгнэ,
Буолунай көнүлгэ,
Тахсыах дыиэтгэн
Тапталлаах сэгэтгэй,
Көнүллүк тыынан,
Күөхчээн тыанан,
Сылдыых бииргэ,
Хаамсыах юргэ.

ЭЙИЭХЭ

Эн килбик хараххын көрөбүн,
Дьонтон эрэ сэмэйгин сөбөбүн.
Ол иһин эйигин уруурбаан,
Олус мунчаарабын уйарбаан.

Эйиэхэ мин дуунам дъулугар:
Эн саңа күндү суох бу қүн анныгар;
Мин тугу өссө этиэм баарай?
Мийгин өйдүүрүнг буолаарай?

Биисэр курдук тылы тиспэккэ
Биири мин чолчу этэбин Эйиэхэ:
Эйигинэ суох мин сатаммалын...
Эн ону, дъэ туюх дии саныгын?

ЧЫЫЧААХТАРЫ ТУОЙАБЫН

Үй толбонун курдук маңан
Браас кумаабыны тэлгэтэн,
Учууталбын кытта олоробун
Улахан таас дыиэ хоңугар.

Учууталым тылын иһиллээн
Олоробун чөнгөчөк курдук иһийэн;
Тугу суриуюхпун толкуйдуу
Тулабын көрөбүн одуулуу.

Түннүгүнэн маастар көктөллөр,
Тобо үчүгэйдэрэй чэлгийэн,
Тураллар үүлгүссаны сэлэлии,
Тураллар айгырымы симэнэн...

Онно юйдөөн ырай көрбүтүм —
Олороллор эбит субу
“чыычаахтарым!..”
Намчы тамылжан атахтарынан
Намылыйар лабааџа хатаммыйтар.

Сэбирдэхтээх лабаалар аргыйдык
Сиккиэр тываалга бигэнэллэр,
Онно хачайдана оонньуур курдук
Олороохтууллар чыычаахтарым
оболоро.

Тонмут саңа туттаннаар
Тобо эрэ ылы-чып — ыллаабаттар,

Харыйа туорабының кыччааннар,
Харааран көстөллөр ыраахтан.

Көмүс түөстээх далбарайдарым,
Көрдөөх күндү атастарым,
Добоччуктарым оболоро, бука бары,
Дорооболорунг, тускуларын!

Ырыых-ыраах Индигир тыатыгар
Ыыстаах тордох дьиэбигттэн тахсан,
Күндүтүк да көрсөр этим эңигини,
Көрүстэхлит аны манна кэлэн...

Бу улуу Ленин куоратыгар
Бу курдук үөрэ көрсөр тобо бэрдэй!
Обо саһым доботторо,
Олус да үөрдүм эңиэхэбэ!

Көксүбүн көннүүөрдээр
күөрэгэйдэриим,
Күн эмиэ олус таптыыр эңигини,
Көмүс сарданатын тулабытыгар,
Көрүнг, көннүүөрдээри ыспыттын...

Көрөбүн эмиэ учууталым диэки, —
Күөх хонуупа олорор курдукпут,
Тобо бэрдэй хааным-сииним ирбитэ,
Тугун манна кэрэтэй, дыиктитэй?..

Түннүгүнэн имин юссө көрөбүн,
Төгүрүччү чэлгиэн сырдык тэлгэнэр,
Сырдыктан санаам дьэнгкэрдэ,
Суруйарга бајам дьэ киирдэ.

ИЙЭМ УНГУОБАР ИҢЭН

Уу долгун айаннаах,
Уучах буур көлөлөөх,
Үүн таас үрэххэ
Ой дуораан аргыстаах,
Уйулбан ырыалаах,
Соботох, тулаайах
Ийэкэм унгуобар
Эргиллэн иңэбин —

Ийэкэм, ийэкэм,
Ийэкэм эрэйдээх!

Эмийин сылааьын
Иэдэспэр инэрэн,
Миньигэс үүкүнэн
Мэйишибин эргитэн,
Уккунных суюнан
Унгара куунаргын
Умнубат эрэйтэн
Уйарбаан иңэбин —

Ийэкэм, ийэкэм,
Ийэкэм эрэйдээх!

Эн миигин быраацан
Эт, ханна сътабын?

Бу үрэх сиһигэр
Буор үрдэ томтойбут,
Ол буорбут үрдүгэр
От кырыс үллүбүт,
Күөх кырыс анныгар
Күн ийэм сыйтабын —

Ийэкэм, ийэкэм,
Ийэкэм эрэйдээх!

Мин силис буоламмын
Тобулу үүнэммин,
Эйиэхэ киирэммин,
Ахтыбыт сүрэбүм
Айманаар сэнэни
Саас үйэ тухары
Салтпакка кэпсиэхпин
Сатаммат буоллаа —

Ийэкэм, ийэкэм,
Ийэкэм эрэйдээх!

Эн чиплит обокконг,
Эрэйдээх иринньэх,
Истэнгин үөрүөххүн, —
Элбэби мин биллим:
Били урут «Дыникэй»
Билинги советской
«Тонгустан» тахсыбыт
Тойцжсуг аатырдым.

Ийэкэм, ийэкэм,
Ийэкэм эрэйдээх!

Ол үрдүк үөрүүтүн,
Олохпут сонунун,
Ойуурбут үрдүнэн
Сиккиэр тыал буоламмын
Симиктик силсийэн,
Сэбирдэх тылынан
Сэхэргээн ааһыахпын,
Истиэ suoх бэйэkkэн...

Ийэкэм, ийэкээм,
Ийэкэм эрэйдээх!

Уу долгун айаннаах,
Уучах буур көлөлөөх,
Үүн таас үрэххэ
Ой дуораан аргыстаах,
Үйулбан ырыалаах,
Соботох, тулаайах
Ийэккэм унгуобар
Эргиллэн иһэбин —

Ийэкэм, ийэкээм,
Ийэкэм эрэйдээх.

БЫЛЫРГЫ ТАБАҢЫТ ҮРҮАТА

Тайба устун табалары уүрэбин,
Тыал утары аччык, сыйлайан шүэбин.

Күн эрэ мин диэки бу көрөр сыйлаастык,
Киңиттэн үтүөнү көрөрбүн аастым...

Тордохxo тийийэм киэхэ тонгон-хатан,
Тойонум онно олорор тотон-ханан.

Ханнык да тыалга манышыбын кини баайын,
Ол үтүөбэр аччыктышыбын күн аайы.

Сырдык күн, эн, этиэн буюлаарай бу тобо
Маннык ыарый дъаданы киһи олобо?

ХОС БЫНДААРЫЫЛАР

Н. С. Тарабукин суруйуулара сахалынын аан бастаан бэчээттэнэллэр. Бу хомуурууньукка кини талыллыбыт айымныыла-ра киирдилэр. Хомуурууньук, сүннүүнэн, ССРС НА ЯФ библиотекатын рукописнай фондугар баар матырыйааллартан сүүмэрдэнэ. Суруйааччы рукописнай фонга баар айымныыларапа үксэ черновиктарынан сыйлдар курдуктар. Кини архызыбынай докумуоннарынан көрдөххө Саха сирин суруйааччыларын Союзун правлениетыгар бэйэтин айымныыларын икки төгүл ыбылтыт эбит: мянгийн 1948 сүлгэ бэс ыйыгар, онтон 1949 сүлгэ сэтийни ыйга «Поэт таптырылалара» («Поэт аяврин икэн») — диэн ааттаммыт хомуурууньукту. Ол айымныыларапа көстө илкитэр.

Суруйааччы архызыбын ырытан көрдөххө, 1936—37 с. с. тахсыбыт хомуурууньуктарыгар киирбит хонооннорун үгүс өттүн кэлин сана тупсаар, көннөрөр, чочуйар эбит. Бу хомуурууньукка киирбит хонооннор автор кэнникин редакциянын бэчээттэнэллэр.

Аллара бэриллэр бындаарыыларга сүрүн библиографической даннайдар уонна айымныылар хантан ылышллыбыттара ыйылыннылар.

МИН ОБО ЭРДЭХТЭЭБИМ

Суруйааччы «Мин обо эрдэхтээбим» диэн сэхэнэ бастаан Ленинградка 1936 с., онтон иккистээн 1938 с. эвен тылышынан бэчээттэммитэ. Кэлин сыйлларга араас кинигэлэргэ («Север поет», «Творчество народов дальнего Севера», «Солнце над чумом», «Мы — Люди Севера»), «Ученые записки» (ССРС НА ЯФ ТЛИИ, 1955 с.) сэхэнтэн бында тардыллан нууччалынын тылышынан тахсатаалаабыта. 1959 с. Магаданга суруйааччы сэхэнэ уонна хоноонноро туспа кинигэлэринэн эвенини уонна нууччалынын тылларынан «Мин бинив», «Моя жизнь» — диэн кинигэлэр тахсывыттара. Манна киирэр тылбаас 1938 с. эвен тылышынан тахсывыт кинигэттэн огоноулунна.

ҚҰНУ ТАПТЫЫБЫН

1. **Ленин сокуона күустээх.** Бу хоһоон поэт «Тайба ырыалара» диэн хомуурунныугар «Ленин сокуона кэллэ» диэн ааттанан эвенни бәчәэттәммитә. 1949 сыллааха «Мин бинив», «Моя жизнь» диэн сурияаачы Магаданға тахсыбыт кинигәләригәр бәчәэттәммитә. Қәнники поэт хоһоону чочайан, тұпсаран «Ленин сокуона күустээх» диэн урукку хоһоонғо олобуран суруйбут.

2. **Анабыл.** Бу хоһоон ССРС НА ЯФ библиотекатын рукописнай фондуттан ылышынна. Хоһоон ситәриллибәккә хаалбыт. Аан мәнгнай «Кым» ханыакка (30/VIII-59 с. 203 — №-гәр) уонна «Хотугу сулус» сурунаал 1960 сыллаабы 1 №-гәр бәчәэттәммитә.

3. **Күн сырдығын таптаан.** Хоһоон З араас варианнаах, сурияаачы архивыттан ылышынна. Хоһоон «Кым» ханыакка (22/II-59 с., 45 №), «Хотугу сулус» сурунаал 1959 сыллаабы 2 №-гәр, «Фестивалы көрсүнгө» диэн 1959 сыллааха тахсыбыт эстраднай хомуурунныукка сахалыы уонна «Моя жизнь» диэн 1959 с. Магаданға тахсыбыт сурияаачы кинигәтигәр нууччалыы тылынан бәчәэттәммитә.

4. **Пушкин кәриән.** Сурияаачы архывыбыттан ылышынна, хоһоон «Кым» ханыакка (30/VIII-59 с. 203 №) уонна «Хотугу сулус» сурунаал 1960 сыллаабы 1 №-гәр сахалыы тылбаастанан бәчәэттәммитә. Хоһоонғо А. С. Пушкин «Памятнигыттан» ылышыбыт эпиграф — редакция килләрийтә.

5. **Кыңыл көмүс кыстынын көтүү.** Сурияаачы абыйах тэтэрәтә М. А. Сергеевка ССРС НА ЯФ председателә проф. Цинциус В. И. туттарбыт этә. Бу хоһоон онтон ылышынна уонна тылбаастанна. Мәнгнай «Кыңыл көмүс кыыс көтүүтә» диэн поэт хомуурунныктарыгар, кәлин «Мин бинив» диэн кинигәбә эвеннии тылынан бәчәэттәммитә. Нууччалыы «Моя жизнь» диэн Магаданға 1959 сыллааха тахсыбыт кинигәбә киирбите.

6. **Ырыа.** Отутус сылларга киэнник тарбаммыт ырыа. Аан бастаан поэт Ленинградка 1937 сыллааҳа тахсыбыт «Кыңыл көмүс кыыс көтүүтә» диэн хомуурунныктарыгар эвеннии тылынан бәчәэттәммитә. Онтон кәлин араас сылларга тахсыбыт «Творчество народов Дальнего Севера», «Север поет», «Солнце над чумом», «Мы — люди Севера», «Ученые записки» (ССРС НА ЯФ ТЛИИ, 1955) нууччалыы тылынан тахситалаабыта. 1959 сыллааха Магаданға тахсыбыт «Моя жизнь», «Мин бинив» кинигәләргә нууччалыы уонна эвеннии тылларынан бәчәэттәммитә. Тылбаас «Кыңыл көмүс кыыс көтүүтә» диэн хомуурунныктан онгоуулунна.

7. **Муораба.** Аан бастаан хоһоон «ңиги икәлии» («Тайба ырыалара») диэн 1936 с. тахсыбыт поэт хоһооннорун хомуурун-

ньуктарыгар, онтон кэлин Йенинградка, Магаданга тахсыбыт хас да нууччалыы тылынан араас сылларга бэчээттэнэн тахсыбыта. Сахалыы тылынан «Хотугу сулус» сурунаал 1960 сырлаабы 1 №-гэр бэчээттэммиттэн. Тылбаас поэт кэнники редакциянын тахсар.

8. Муустаах муора кытыстыгар. Бу хоноон тылбаана «Мин олобум» диэн эвенини тылынан тахсыбыт кинигэттэн ылан огоулунна.

9. Наканьдья эбэм. Урут тахса илик хоноон. Сурийаачы архыбыттан ылылынна уонна тылбаастанна.

10. Киникич. Хоноон сурийаачы архыбыттан ылылынна уонна тылбаастанна, санга бэчээттэнэр.

11. Тийиньит ырыата. Бу хоноон сурийаачы архыбыттан ылылынна уонна сахалыы тылбаастанан «Кым» ханыакка (30/VIII-59 с., 203 №), «Хотугу сулус» сурунаал 1960 сырлаабы 1 №-гэр бэчээттэнэн тахсыбыта.

Ньөбэктэн уонна Иргыт — табалар ааттара. Ньөбэктэн — туус мабан сүгиөх таба, Иргыт — Тигээйи (овод).

12. Маай күнэ. Хоноон сурийаачы архыбыттан ылылынна, хас дааны варианнаах, Мянгай «Кым» ханыакка (22/II-59 с., 45 №), онтон «Хотугу сулус» сурунаал 1959 сырлаабы 2 №-гэр сахалыы тылынан уонна «Моя жизнь» диэн 1959 с. Магаданга нууччалыы тылларынан тахсыбыт сурийаачы кинигэлэригэр бэчээттэммитэ.

13. Үчүгэй күн. Сурийаачы архыбыттан ылылынна, «Кым» ханыакка (30/VIII-59 с. 203 №) уонна «Хотугу сулус» сурунаал 1960 сырлаабы 2 №-гэр сахалыы тылбаастанан тахсыбыта.

14. Эйиэхэ. Урут бэчээттэммэтэх хоноон. Сурийаачы архыбыттан ылылынна уонна тылбаастанна.

15. Чычаахтары туойабын. Бу хоноон аан мянгай «Тайба ырыалара» диэн поэт сборнигар эвенини тылынан тахсыбыта. Онтон кэлин сурийаачы Магаданга тахсыбыт «Мин олобум» диэн кинигэтигэр эвенини уонна нууччалыы тылларынан 1959 с. бэчээттэммитэ. Тылбаас эвенини оригиналтан огоулунна.

16. Ийэм унгуобар иһэн. Хоноон сурийаачы архыбыттан ылылынна, хас да варианнаардаах; «Кым» ханыакка (22/II-59 с., 45 №), «Хотугу сулус» сурунаал 1959 с. 2 №-гэр, «Фестивалы көрсүнэ» диэн 1959 с. тахсыбыт эстрадний сборникка уонна «Моя жизнь» диэн 1959 с. Магаданга тахсыбыт сурийаачы нууччалыы кинигэтигэр бэчээттэммитэ. Хоноон ырыаба таһаарыллыбыта.

17. Былыргы табаыт ырыата. Санга бэчээттэнэр. Сурийаачы архыбыттан ылылынна.

И Н И Н Э Э Б И Т Э

Күн ырынхыта (<i>G. M. Васильев ыстамылата</i>)	3
Ленин сокуона күүстээх	13

ОБО ЭРДЭХТЭЭБИМ (сэхэн)

Кыра эрдэхпинэ	17
* Иэвни биһик уйаланан	17
Ийэм кэпсиирэ	18
Хаамар бултум	19
Чыычаахтары батынабын	21
Сааскы сарсыарда	21
Ытым оботун этэрбэний угулаары гынным	22
Чуорааннаах ово	23
Үрүмэччини кытта эккирэтийэбин	25
Убайим сүүнүгэр ыттым	25
Нымын сии олорон	26
Оёлор миигин ытаталлар	27
Куобабы бултаанын	28
Күһүн	29
Кыһын	30
Хаарынан хабдыны оноробут	30
Таба буола оонньуубут	31
Хайаны таңнары хатыыскалы	32
Эбэм күрдээни алдьаттым	32
Саас кэлинтэ	33
Күөх чэлгиэн саас	34
Хачайдана уонна маамык быраа оонньуубут	35
Төрүөх тахсытын саџана	35
Тыа	36
Улаатан истэхпинэ	37
Тааһынан оонньуу	37
Этэрбэспин уокка ириэрэбин	38
Эһэбин көрүстүм	40
Эбэбитигэр, эһэбитигэр көстүбүт	41
Эһэм бултуу барда	42

Тугуту көтөхтүм	43
Сайынгы бирдахтаах кэмнэ көнүү	44
Дэлбиргэ	45
Икки оюонньор көрүстүлэр	46
Абам туунан кэпсэтэллэр	47
Нээдээ	48
Ойуун кыырар	48
Энэм саата таппат буолла	50
Абам туунан ахтыны	52
Ийэм соботоңун сордоноро	52
Убайбар табаңыт буоллум	53
Одуулга таба маныбын	54
Миигин куоракка абаллылар	56
«Исполком уола»	56

КҮНҮ ТАПТЫЫНЫН

Анабыл	61
Пушкин кэриэнэ	62
Күн сырдыгын таптаан	63
Кыңыл көмүс кыстынын көтүү	64
Ырыа :	66
Муораба	68
Муустаах муора кытызытыгар	69
Накандыа эбэм	71
Киникич	72
Тиингьит ырыата	73
Маай күнэ	74
Үчүгэй күн	75
Эйиэхэ	76
Чыычаахтары туойабын	77
Ийэм унгуобар иңэн	79
Былыргы табаңыт ырыата	82
Хос бынаарылар	83

Николай Саввич Тарабукин
ЛЮБЛЮ СОЛНЦЕ
(Избранное)

На якутском языке

Якутское книжное издательство
Якутск, П. Алексеева, 1

Художник Е. М. Шапошников

Переводы с эвенского Г. М. Васильева

Редактор В. Д. Лебедев

Наблюдал за выпуском И. И. Артамонов
Худож. редактор Е. В. Михайлова
Техн. редактор Е. С. Парников
Корректор Е. Н. Ефремова

Сдано в набор 23. VI—60 г. Подписано к печати 23|VIII-1960 г.
Бумага 84x108 1/8Z. Объем 5,5. Физ. п. л. Усл. п. л. 4,5.
Уч.-изд. л. 3,42 Заказ № 118 Тираж 4000 экз. МЛ 00185

2 руб. 20 коп.
С 1|I-1961 г. цена 22 коп.

Якутская республиканская типография
Якутск, Кирова, 9